

ŽUBOR

TEMA BROJA:

Knjiga i književnost

INTERVJU:

Lukas Kuić

DOGAĐANJA U ŠKOLI:

PARALIMPIJSKI ŠKOLSKI DAN

DAN ŠKOLE:

Što bi stari rekli sada

Intervju s Karlom Pančićem

Sadržaj

PODRUČNE ŠKOLE

Učenici područne škole Brođanci i Habjanovci sudjeluju u Festivalu znanosti 4

Ekološki dani u područnoj školi Habjanovci 5

Sadnja stabala u područnoj školi Samatovci 6

Terenska nastava područne škole Cret Bizovački 6

IZVANUČIONIČKA NASTAVA

Posjet Galeriji likovnih umjetnosti Osijek te Muzeju 7

Slavonije u Osijeku

Posjet Memorijalnom groblju žrtava iz Domovinskog rata u Vukovaru 8

Posjet Židovskoj općini Osijek 9

Animirani film Robinson Crusoe 10

Tjedan glazbe za mlade 11

KNJIGA I KNJIŽEVNOST

Posjet Gradskoj i sveučilišnoj knjižnici Osijek 12

te Dječjem kazalištu Branka Mihaljevića u Osijeku

Pet razlog zašto čitati knjige 13

Pisma Anni Frank 14

Upoznajmo Mariju Jurić Zagorku 15

Čarobnjaci iz Oza 16

Što volimo čitati? 17

Noć knjige 18-19

AKTIVNOSTI U ŠKOLI

Igrokaz „Dolazi proljeće“ 20

Dan sjećanja na Vukovar 21

Večer matematike 22

Na jedan smo dan bili netko drugi 23-24

Tko se igra, taj se voli 25

Što bi rekli stari sada 26

Odlazak u kino Urania

Mali znanstvenici

Igrokaz „Dolazi proljeće“

Uredništvo zahvaljuje učenicima, učiteljima, pripravnicima koji su pomagali u stvaranju časopisa Žubor

RECENZIVA

The Goonies 27

VOLONTIRANJE

Posjet vrtiću Maslačak 28

OBIJEŽILI SMO

Dani kruha 29-30

Dočekali smo svetog Nikolu 31

NATJECANJA

Županijska smotra Lidrano 2016. 32

Literarno-recitatorska grupa 33

sudjeluje na Lidranu 2016.

13. međunarodna kolonija mladih, 34

Ernestinovo

Lijep je osjećaj biti dobar u nečemu 35

Natjecanje učenika na 36

školskoj i županijskoj razini

SPORT

Šahovska simultanka 37-38

Atletski miting u Bizovcu 39

Od poraza se može puno naučiti 40

II. otvoreno prvenstvo Bizovca u 41

šahu

UPOZNAJMO NOVE DJELATNIKE

Zora Mlinarević 42

Ivana Pušić 43

Klara Vuković 44

GLAZBENE NADE

Karlo Pančić 45

Lukas Kuić 46

LITERARNI KUTAK

Iz pera naših učenika 47

Novinarke: Matea Kiš, Lorena Vidaković, Lucija Ramljak, Iva Kovač,

Vanessa Kozina, Maja Marija Herega

Dragi naši čitatelji!

Iza nas je još jedna školska godina pa tako i novi broj časopisa Žubor. U ovom broju možete pronaći sve o našim događanjima u školi te uspjesima naših učenika. Osim toga, možete pročitati sve članke i uratke koji su naši novinari cijele školske godine marljivo i strpljivo pisali. Svatko će u ovom časopisu naći nešto za sebe: od aktivnosti kojima smo se bavili, zanimljivih članaka, do literarnih uradaka i simpatičnih detalja iz života naših djelatnika škole, a tema broja je knjiga i književnost. Naš se časopis ove godine promijenio, i samim time iz godinu u godinu postaje(mo) sve bolji i bolji. Ove smo godine mi (glavne urednice) sudjelovale na natjecanju iz Lidrana te predstavile naš časopis na najbolji mogući način. Toliko od nas! A sada se bacite na čitanje školskog časopisa Žubor. A ako ste istraživačkog duha, volite pisati, onda se svakako pridružite našoj skupini novinara iduće godine.

Iva Kovač, glavna urednica

Broj 25, godina XXV

IMPRESUM

Lipanj 2016.

Žubor

Školski list Osnovne škole

Bratoljuba Klaića, Bizovac

Izdavač:

Osnovna škola Bratoljuba Klaića,

Bizovac

Adresa:

Ulica dr. Franje Tuđmana 1

Za izdavača:

Ante Lovrinčević, ravnatelj škole

Uredništvo lista:

Maja Marija Herega, 8.a

Matea Kiš, 8.b

Iva Kovač, 8.a

Vanessa Kozina, 7.b

Lucija Ramljak, 8.b

Lorena Vidaković, 8.a

Glavna urednica:

Iva Kovač, 8.a

Zamjenica glavne urednice:

Vanessa Kozina, 7.b

Odgovorna urednica:

Katarina Antolašić,

profesorica hrvatskog jezika i književnosti

i diplomirana knjižničarka

Naslovnica:

Čitanje u prirodi

Mali znanstvenici

Učenci područne škole Brođanci i Habjanovci u srijedu su (20. travnja) održali terensku nastavu na Prehrambeno - tehnološkom fakultetu u osječkoj Tvrđi

Radionice koje su održali studenti fakulteta i profesorica Mirna bile su vrlo zanimljive i poučne. Vidjeli smo nastajanje vulkana, strujni krug, stvaranje elektriciteta, sviranje na boca-
ma napunjenim vodom i mnoge druge stvari. Nama

Petra i Pavla. Osvježenje smo našli u sladoledu. Na desnoj obali rijeke Drave vidjeli smo mlin i kompu kojom smo se dovezli do lijeve obale Drave. Nekima od nas bila je to prva vožnja preko vode. Šetnja lijevom obalom prema pješačkom mostu bila je sve sporija jer su noge bile sve teže. Na sredini mosta malo smo se zadržali i osjetili lagano ljuljanje. Na rijeci Dravi plovili su kajakaši. Gledali smo njihovo ulaženje u kajak i veslanje. Ubrzo smo se našli pred Tvrdom, prošli kroz Vodena vrata i došli do stajališta gdje nas je čekao autobus. Bio je ovo vrlo poučan, zanimljiv i ugodan dan terenske nastave.

Na kompi

se najviše svidio „ljigavac“ koji smo sami napravili od kukuruznog brašna, vode i boje. Radionicu smo završili, bili žiri koji je kušao te proglasio najbolju vodu. Nastavili smo razgledavati Tvrđu, šetati do Trga Ante Starčevića te posjetili konkatedralu sv.

Uživanje u sladoledu

Ekološki dani u našoj školi

Učenici i učitelji obilježili su Dan planeta Zemlje

U travnju, koji obiluje danima u kojima se podsjećamo na važnost očuvanja prirode, bili smo jako vrijedni. Sadili smo voćke, cvijeće, drveće, skupljali smo smeće, odlagali otpad...

Vrijedni učenici

Učenici i učiteljice posjetili su obližnju baru u Habjanovcima

Dana 18. ožujka, povodom Dana voda koji obilježavamo 22. ožujka svake godine, posjetili smo obližnju baru u Habjanovcima. Na zanimljiv smo način naučili ali i ponovili činjenice o proljeću, vremenskim uvjetima u proljeće, biljkama i životinjama u proljeće, o vodama, biljnom i životinjskom svijetu u vodama i oko njih te o važnosti oču-

vanja voda i okoliša. Kako bismo što bolje osvijestili potrebu čuvanja naše prirode, na sam Dan planeta Zemlje, 22. travnja, tradicionalno smo ukrašavali i bojili pločnike ispred naše škole, ispisujući važne ekološke poruke. Time smo željeli poslati poruku o važnosti spašavanja našega planeta od zagađenja.

Povodom Dana planeta Zemlje učenici su ispisivali bitne ekološke poruke

SADNJA STABALA U ŠKOLI

Jednog četvrtka odlučili smo saditi stabla u školskom dvorištu. Morali smo iskopati rupe. Svi su iskopali, osim mene. Kada sam došla u školu, rupa za moje stablo bila je iskopana. Upitala sam se, tko ju je iskopao? To je napravio moj tata. Bila sam mu zahvalna. Stablo smo zakopali, a u tome su mi pomogli Ivan, Nika, David, Mijo, Jakov, te vjeroučitelji Dejan i Slaven. Bilo mi je drago zbog toga i osjećala sam se sretno. Taj dan za mene je bio dan prijateljstva. Voljela bih da se takav dan još koji put ponovi. Uz svoje smo prijatelje svi radili s ljubavlju i radošću. Nadam se da će naša stabla izrasti, a ja ću se za nekoliko godina vratiti i odmarati na klupi u hladu.

Tena Vrančić, 3. razred područne škole Samatovci

Vrijedni učenici

Vesela družina s djelatnicima Dječje osječke kreativne kućice Dokkica

*Terenska nastava
učenika
područne škole
Cret Bizovački*

Dana 20. travnja 2016. godine učenici područne škole Cret Bizovački vlakom su doputovali u Osijek. Posebno uzbuđeni bili su učenici kojima je to bila prva vožnja. Šetali smo osječkim ulicama te na kraju stigli u Dječju osječku kreativnu kućicu Dokkica. Ljubazne i zaigrane domaćice vodile su nas kroz kreativne radionice. Igrajući se, vježbali smo komunicirati, uočavali međusobne sličnosti i razlike, učili

o pravima djece, izrađivali cvjetove i naučili osnovne korake breakdancea. Posjetili smo i Nogometni klub Osijek. Oduševljeno smo trčali za loptom po velikom nogometnom terenu, a potom odmorili na tribinama gdje smo s domaćinima nastavili razgovor o treninzima, igračima, navijačima...Umorni i prepuni dojmova, uputili smo se na zaslužno osvježanje - sladoled, a potom svojim kućama.

Posjet Galeriji likovnih umjetnosti Osijek te Muzeju Slavonije u Osijeku

IZVANUČIONIČKA NASTAVA

Ispred Galerije likovnih umjetnosti Osijek

Dana 6. 10. 2015. godine učenici 6.a i 6.b razreda posjetili su Galeriju likovnih umjetnosti Osijek i Muzej Slavonije u Osijeku

Krenuli smo oko osam sati i nakon nekog vremena stigli u Osijek. Autobus je stao pred Galerijom likovnih umjetnosti Osijek gdje nas je dočekaio nastavnik Atila Adam; svi smo se zajedno fotografirali. U Galeriji nas je dočekala voditeljica koja nam pokazala slike, teksture, dimenzije, slavne umjetnike te ostale zanimljive predmete. Kada smo prošli kroz sale, provjerili smo jesmo li išta zapamtili. Naravno da jesmo! Nakon Galerije, trebali smo ići u Muzej, ali smo skrenuli s puta te prošetali do Transformera. Fotografirali smo se pored njih te nastavili prema Muzeju Slavonije u Osijeku. Čekali smo do deset sati da se otvori Muzej. Najprije smo vidjeli sarkofage i spomenik. Vođić nam je pokazao Tvrđu, Gornji i Donji grad, ali samo na karti. Otišli smo na kat Muzeja gdje smo vidjeli različite predmete s početka dvadesetog stoljeća. Zavirili smo dublje u prošlost te vidjeli medaljone, novčiće, nakit, oružje i oruđe iz 15. stoljeća. Pogledali smo film te nakon njega izašli van. Po nas

je došao autobus te nas odvezao do McDonald'sa. Bili smo gladni kao vukovi. Ubrzo se i to sredilo. Siti, nakon McDonald'sa krenuli smo kući. Najprije su izašli iz autobusa Samatovčani, a ostali su izašli kod škole gdje ih je pričekao autobus.

Boris Oremuš, 6. razred

Učenici pred Muzejom Slavonije u Osijeku

Memorijalno groblje žrtava iz Domovinskog rata u
Vukovaru

U sklopu obrazovnih aktivnosti, Javna ustanova „Memorijalni centar Domovinskog rata Vukovar“, provela je projekt „Posjet osmih razreda Vukovaru“ u školskoj godini 2015./2016. Posjet uključuje: održavanje predavanja o Domovinskom ratu u skladu s nastavnim programom predmeta Povijest za osme razrede, obilazak svih mjesta sjećanja vezanih za Domovinski rat, prenošenje poruke mira, prihvaćanja različitosti i suosjećanja kroz Školu mira i radionice. Kako je Matea Kiš doživjela ta dva dana u Vukovaru, saznat ćete u njezinom izvješću

Dana 11.11. 2015. godine uputili smo se prema gradu heroja – Vukovaru. Tamo smo proveli dva dana. Vratili smo se u prošlost putem prezentacije o Domovinskom ratu. Nakon zanimljivog uvoda, krenuli smo prema bolnici. Kada smo došli ondje, pogledali smo kratak film o ranjenicima. U bolnici je bio jedan hodnik u kojem su bili ranjenici; ondje smo vidjeli pločnike na kojima su napisani datumi s početka Domovinskog rata. Osim toga, na pločicama su pisala imena poginulih u ratu te onih koji još nisu pronađeni.

Otišli smo do kreveta gdje su bili ranjenici. Kada sam vidjela lutke koje su trebale predstavljati čovjeka za vrijeme Domovinskog rata, prošla me jeza. U tom sam trenutku osjetila kako im je bilo teško. A kada sam vidjela lutku koja je trebala predstavljati bebu koja je bila u inkubatoru, skoro sam se rasplakala. Nakon bolnice posjetili smo spomenik Bijeli križ koji je posvećen žrtvama Vukovara. Pored njega smo se svi fotografirali. Kasnije smo išli do Gradskog muzeja Vukovar gdje smo vidjeli nošnje iz različitih županija. Nakon napornog dana, došli smo i do hotela, a sutradan smo posjetili Memorijalni muzej Domovinskog rata, Vukovar smješten u prostorima vojarne 204. vukovarske brigade gdje smo vidje-

li puno tenkova, topova te brod. Nakon nekog vremena, došli smo do hangara; to je bilo mjesto gdje su mučili ljude. Došli smo i u Muzej gdje smo vidjeli imena poginulih branitelja. Nakon toga smo krenuli do Memorijalnog groblja žrtava iz Domovinskog rata u Vukovaru. Na groblju smo vidjeli križ koji je predstavljao masovnu grobnicu ubijenih u Domovinskom ratu. Ondje postoje dva križa koji su odvojeni od drugih. Poslije groblja išli smo do Spomen doma – Ovčara gdje smo vidjeli 200 čempresa koji predstavljaju sve branitelje poginule u Domovinskom ratu. U znak sjećanja na ljude koji su ubijeni na Ovčari šutjeli smo jednu minutu. Posjetili smo Vukovarski vodotoranj i kukuruzni put.

Na kraju cijeloga obilaska Vukovara, učenici naše škole (Jelena Cvetković te Leo Franjić) sudjelovali su u kvizu koji je uključivao pitanja o Vukovaru. Posjet Vukovaru bih preporučila svakome da vidi kako je bilo ljudima koji su se borili u Domovinskom ratu. Svakome ću reći da je Vukovar naš grad heroja.

Matea Kiš, 8. razred

POSJET ŽIDOVSKOJ OPĆINI OSIJEK

Dana 25. siječnja 2016. učenici sedmih i osmih razreda s vjeroučiteljem Slavenom Školkom uputili su se u Židovsku općinu Osijek

Posjet Židovskoj općini Osijek ujedno smo posvetili žrtvama holokausta. Holokaust je razdoblje proganjanja Židova, a Međunarodni dan sjećanja na žrtve holokausta obilježava se svake godine 27. siječnja. O temi židovstvo pričala nam je simpatična srednjoškolka Dora te nam je predstavila svoju prezentaciju, a ostale detalje objasnila nam je učiteljica iz Osijeka. Predavanje je bilo poput razgovora, mogli smo aktivno sudjelovati,

postavljati pitanja ili odgovarati na pitanja učiteljice. Osim razgovora, mogli smo vidjeti razne židovske predmete poput menor (sedmerokraki svijećnjak), hanukije (osmerokraki svijećnjak), Tore (sveta knjiga židova) itd. Nakon jednosatnog predavanja posjetili smo spomenik Gornjogradske sinagoge. U Osijeku su postojale čak dvije reprezentativne sinagoge: u Gornjem i Donjem gradu. Sinagoga u Gornjem gradu izgra-

đena je 1869., zapaljena 1941., a srušena 1950. Jedini ostatak sinagoge upravo je taj spomenik u obliku Davidove zvijezde koji se nalazi točno na mjestu gdje je prije stajala sinagoga. Holokaust je najveća tragedija 20. stoljeća koju nikad ne smijemo zaboraviti, već iz nje trebamo naučiti da su svi ljudi jednaki bez obzira na vjeru, rasu ili nacionalnost.

Maja Marija Herega, 8. razred

Učenici pažljivo slušaju predavanje

Dolazak u Osijek

ODLAZAK U KINO URANIA

Dana 16. ožujka 2016. godine krenuli smo autobusom u kino Urania u Osijeku. Pogledali smo animirani film **Robinson Crusoe**. Putem do Osijeka, gledali smo prekrasan krajolik, međusobno razgovarali te se zabavljali. Kada smo stigli u kino, udobno smo se smjestili, pokupovali grickalice, piće te smo željno iščekivali film. Bili smo jako uzbuđeni i veseli.

Radnja Robinsona Crusoea događa se na egzotičnom otoku gdje živi papagaj Tuesday sa svojim prijateljima. Unatoč tome što je tamo sretan, stalno razmišlja o životu izvan otoka. Nakon velike oluje, papagaj i njegovi prijatelji nailaze na Robinsona Crusoea. Papagaj je bio uvjeren da mu on može pomoći da pobjegne s otoka...

Film je bio uzbudljiv, samo je brzo završio. Nakon njega, krenuli smo kući autobusom. Putem do kuće

razmjenjivali smo svoje dojmove o filmu. Bio je to jedan jako lijep i uzbudljiv dan koji je, nažalost, brzo završio.

Nora Brkić, 4. razred

Učence i učenici prije filma opskrbili su se grickalicama i sokovima

U kinu Urania

Roman Robinson Crusoe govori o engleskom brodolomcu koji je proveo 28 godina na dalekom tropskom otoku na kojemu je doživio razne pustolovine ...

TJEDAN GLAZBE ZA MLADE

Tjedan glazbe za mlade ponovno je posvećen hrvatskim skladateljima, a ove je godine predstavljen presjek glazbenog stvaralaštva hrvatske filmske umjetnosti, glazbe iz animiranih i igranih filmova. Koncertnu je dvoranu Vatroslava Lisinskog, osim naših učenika, posjetila i naša školska novinarka Matea Kiš te nam je o tom danu napisala kratko izvješće.

Dana 7.4.2016. godine uputili smo se u Zagreb, točnije u Koncertnu dvoranu Vatroslava Lisinskog gdje nas je dočekaao voditelj. Kada smo dobili svoje ulaznice za dvoranu, potražili smo svoja mjesta.

Svi smo se smjestili, a voditelj nas je zamolio da budemo tihi, napomenuo da će on voditi cijeli program te što ćemo taj dan imati priliku vidjeti. Na početku programa pogledali smo kratki crtani film koji se zvao Peti, a nakon što smo ga odgledali, simfonijski orkestar nam je odsvirao skladbu iz navedenog crtanoog filma. Na kraju smo imali priliku saznati kako je on nastao.

Pogledali smo još nekolicinu crtanih filmova, kao što je Baltazar te poslušali, u izvedbeni simfonijskog orkestra, skladbe iz drugih crtanih filmova. Skladbe simfonijskog orkestra uljepšao je ples bale-

rina. Voditelj nam je ispričao tko je skladao glazbu za film Duh u močvari te Tko pjeva, zlo ne misli, a imali smo priliku vidjeti isječke iz navedenih filmova. Osim toga, saznali smo tko je skladao glazbu za film Vlak u snijegu, a kao šećer na kraju, simfonijski orkestar nam je izveo skladbu iz istoimenog filma – Kad se male ruke slože. Za mene je odlazak u Koncertnu dvoranu Vatroslava Lisinskog bilo jedno novo iskustvo.

Matea Kiš, 8. razred

Posjet Gradskoj i sveučilišnoj knjižnici Osijek te Dječjem kazalištu Branka Mihaljevića u Osijeku

U ponedjeljak 19.10 posjetili smo **Gradsku i sveučilišnu knjižnicu Osijek**. Zgrada knjižnice izgrađena je početkom 20. stoljeća. Jako je lijepa i očuvana, a nekada je bila vila obitelji Gillming. Knjižničarka GSKA lijepo nas je dočekala i upoznala s knjižnicom. Najveći dio vremena proveli smo na dječjem odjelu Gradske knjižnice. Vidjeli smo mnogo knjiga i saznali da je to druga po veličini knjižnica u Hrvatskoj. Knjižničarka nam je

Krilića. Bilo je jako zanimljivo i veselo. Najviše mi se sviđela glazba u predstavi. Bilo je to jedno lijepo druženje.

Lea Baban, 4. razred

Naši učenici uživaju u predstavi „Jaje“

Knjige koje su nam pripremile knjižničarke GSKA

rekla da je njihova ravnateljica postala spisateljica i da će sljedeće godine biti izvedena predstava nastala prema njezinoj slikovnici. Zatim smo krenuli u Dječje kazalište. Tamo smo gledali predstavu „Jaje“ koja je nastala po istoimenoj knjizi Zlatka

Vidjeli smo mnogo knjiga i saznali da je to druga po veličini knjižnica u Hrvatskoj

PET RAZLOGA ZAŠTO ČITATI KNJIGE

Postoje mnogo knjiga koje nam mogu pomoći da promijenimo način razmišljanja. Upravo zato smatram da je puno bolje pročitati knjigu i doživjeti ju kao izvor mnogih informacija. U svakom slučaju, knjiga je puno korisnija od interneta koji može biti izvorom neprovjerenih informacija. Osim izvora informacija, knjige nam mogu pružiti i mnogo različitih životnih pouka. Ja sam navela njih pet, a možda se baš vi možete poistovjetiti s jednom od njih

Kako su nas Anna Frank i Sadako Sasaki naučile da cijenimo ono što imamo

Anna Frank i Sadako Sasaki imaju nešto zajedničko: one su dvije djevojčice koje su preživjele teške ratne trenutke. Živjele su životom koje niti jedno dijete nije zaslužio. Svaki su se dan susretale sa strahom, a sloboda i izlazak na zrak bile su im samo nada o kojoj su mogle tada samo sanjati. Današnja djeca ne cijene slobodu, ne izlaze previše na svjež zrak. A ako to i čine, doživljavaju to kao jedan oblik kazne ili obaveze; radije provode vrijeme pred računalom.

Crvenkapica nas uči da budemo oprezni

Crvenkapica je jedna zanimljiva metafora okrutne realnosti. U cijeloj bajci najzanimljivija je pouka: mnogi ljudi nose maske. Prije nego što se odlučimo nekome otvoriti i odati im neke životne tajne, moramo ih najprije upoznati.

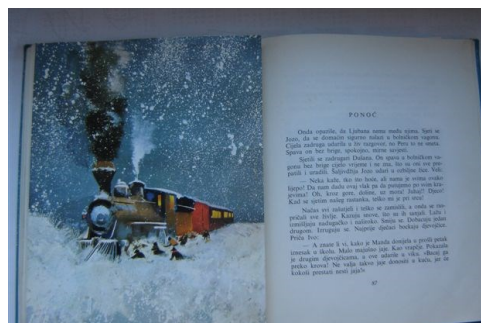
Pale ipak na kraju nije bio sretan jer je ostao sam

Zbog čega je čovjeku potrebno društvo opisao je Jens Sigsgaard u svome djelu Pale sam na svijetu. Ta slikovnica nije samo priča za djecu već i za tinejdžere i stariju populaciju. Svatko mladost proživljava na svoj način. Ono što je zajedničko svim mla-

dima u pubertetu je to da jako vole biti sami. Možda ponekad pozele biti potpuno sami na svijetu, ali ova priča uvjerava ih da to nije bajno kao što zamišljaju.

Kako je biti u društvu Ljubana i Pere

Sam naslov pjesme "Kad se male ruke slože" iz Filma Vlak u snijegu, kao i slikovnica Pale sam na svijetu, govori nam da je životne nedaće puno lakše proći u društvu. Ne trebamo sve stavljati na svoja ramena, jer uvijek je lakše kad ti netko pomogne.

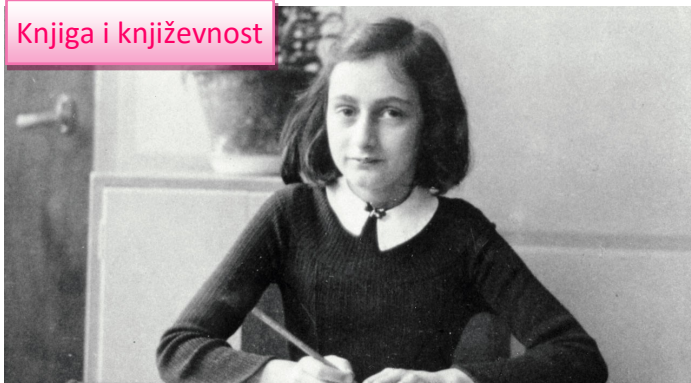
Iz ružnog pačeta u predivnog labuda

Svi smo drugačiji i upravo zbog toga ne smijemo mijenjati jedni druge. Nikako ne smijemo izbaciti nekoga iz društva samo zato što je drugačiji od nas. Svijet je mnogo veseliji sa svojim različitostima, i upravo nas tomu uči

slikovnica Ružno pače; moramo prihvaćati one koji su drugačiji od nas.

Maja Marija Herega, 8. razred

Povodom Međunarodnog dana sjećanja na žrtve holokausta, koji se obilježava 27. siječnja, novinari naše škole Maja Marija, Matej i Emily napisali su pisma Anni Frank

Draga Anna Frank

Draga Anna,

Iskreno ti se divim kao književnici i hrabroj djevojčici. Ne želim da se rat više ikada ponovi, jer svako dijete ima pravo na sretno djetinjstvo ispunjeno radošću. Ono nije zaslužio živjeti u strahu i boli. Svatko ima pravo na život. Najgore je kada se ljudi međusobno ubijaju zbog toga što su različiti. Svijet bi bio puno ljepše mjesto kada bi ljudi bili dobri poput tebe. Ti si kao petnaestogodišnja djevojčica imala u sebi više ljubavi i dobrote nego pola svijeta. Nisi zaslužila smrt, nikako ne tako rano. Ne želim da niti jedno dijete ima tako teško djetinjstvo. Želim da tvoj dnevnik i tvoja priča budu zadnje tužne priče koje je napisalo dijete. Trebala bi biti ponosna na svoje djelo. Bilo je prekrasno čitati tvoje emocije na papiru.

Emily Cesarec, 7. razred

Draga Anna,

Moje ime je Matej Malogorski i imam četrnaest godina. O tebi sam čuo u školi. Srećom, za sobom si ostavila svoj dnevnik koji ljudi diljem svijeta obožavaju. Mogla si postati novinarka ili književnica, baš kao što si i željela. Čitajući tvoj dnevnik,

upoznao sam tebe i tvoju obitelj. Divim ti se jer si toliko puno vremena uspjela živjeti u zatvorenom prostoru s mnogo ljudi. Ostala si svoja, nisi imala prijatelja, nisi se mogla zabavljati, većinu si vremena bila gladna...morala si boraviti u zatvorenom prostoru u tišini. Najviše me se dojmilo to što si, unatoč teškoćama u životu, ostala optimistična, imala si nadu i vjerovala u bolje sutra. Nisam siguran bi li izdržao toliko dugo živjeti u strahu. Teško mi je vjerovati da su tebe i ostale Židove proganjali samo zato što ste bili druge vjere. Na početku dnevnika bila si bezbrižna djevojčica, a kasnije si počela dublje razmišljati, bila si zrelija i samostalnija. Drago mi je što si u sebi pronašla još jednu Annu, nježniju, topliju i ranjiviju. Ta se Anna dugo skrivala u tebi. Zbog svoje hrabrosti zauvijek ćeš ostati u našim sjećanjima.

Matej Malogorski, 8. razred

Draga Anna Frank,

Pišem ti pismo iz 21. stoljeća, točnije 2016. godine. Za početak, želim da znaš da je tvoj otac odlučio ispuniti tvoj san te je, zahvaljujući tomu što je našao tvoj dnevnik, on postao lektira

učenicima osmim razredima. Čitajući tvoj dnevnik, shvatila sam kakve su strahote ljudi doživljavali tijekom Drugog svjetskog rata. Naravno, taj osjećaj mogu poznavati samo oni ljudi koji su to i doživjeli. Mislim da ne bih uspjela živjeti bez mogućnosti da izađem u dvorište, vidim svoje prijatelje ili otvorim prozor. Današnja generacija ne provodi previše vremena vani jer im je sva pažnja usmjerena na današnji internet. Ona ne razumije što bi ljudi poput tebe učinili da budu vani, na svježem zraku. Također mislim da si bila vrlo hrabra, možda nisi mogla pomoći svojim prijateljicama koje su odvedene u logore, no ostavila si nam lijepu priču o ratnim događanjima te si, vjerujem, mnogim ljudima otvorila oči. Žao mi je što nisi uspjela doživjeti kraj rata. Ratovi, nažalost, još uvijek postoje i uvijek će postojati. Današnja djeca imaju svu slobodu ovoga svijeta i želim da znaš da su oni živi upravo zbog tvoje žrtve. Možda nisi uspjela osnovati obitelj, imati djecu, kuću, ali zato ima milijun ljudi koji to mogu upravo zbog tebe. Za mene si ti jedan veliki heroj.

Maja Marija Herega, 8. razred

Trnovit put Marije Jurić Zagorka

Dana 2. ožujka, povodom rođendana Marije Jurić Zagorka, školski su novinari pogledali dokumentarac o njezinom životu i književnom stvaralaštvu. Marija Jurić Zagorka ostavila je veliki dojam na naše učenike. Kratak članak o njezinom djelovanju napisala je i naša novinarka - Vanesa Kozina, učenica sedmog razreda.

Marija Jurić Zagorka bila je prva hrvatska novinarka i najčitanija hrvatska književnica. Borila se za prava

Zagorka u mladosti

žena te pokrenula prvi hrvatski časopis za žene – Ženski list. Čitatelji su voljeli njezina književna djela, ali ne i kritika. Marija Jurić Zagorka u svoje je vrijeme bila neshvaćena. U književnom stvaralaštvu podržao ju je Josip Juraj Strossmayer koji ju je nagovarao na pisanje romana. Godine 1896. izlazi prvi Zagorkin članak objavljen u Obzoru. Cijeli svoj život htjela je biti novinarkom. Unatoč tome što drugi nisu poštovali njezino mišljenje, ona je pratila svoj san i polako ga ostvarivala. Nije ju zanimalo tuđe

Marija Jurić Zagorka s redakcijom Ženskog lista, prvog hrvatskog časopisa za žene koji je pokrenula i uređivala

mišljenje, imala je svoj stav i vjerovala je da će uspjeti. Zнала je da će u životu proći kroz mnoga iskušenja, neprilike, nepravde, ali ona je pronašla svoj put koji je smatrala ispravnim. Svatko bira svoj životni put i odlučuje o svome životu. Svi bismo trebali imati jednake mogućnosti. Moramo biti hrabri poput Marije Jurić Zagorka i slijediti svoje snove, a ne odustajati na prvim preprekama.

Vanesa Kozina, 7. razred

Zнала je da će u životu proći kroz mnoga iskušenja, neprilike, nepravde, ali ona je pronašla svoj put koji je smatrala ispravnim

Dana 24.5.2016. godine mi (treći razred) prvi puta smo se susreli s lektinom - Čarobnjak iz Oza koju smo obradili tijekom dva školska sata, i to s našom učiteljicom - Valerijom Čandrlić te školskom knjižničarkom - Katarinom Antolašić. Kada je sat počeo, školska nam je knjižničarka rekla da sjednemo u krug te smo nakon nekog vremena počeli razgovarati o tome na koji je način svatko od nas doživio knjigu i glavne likove; što nas se posebno dojmilo itd. Osim što smo razgovarali o njihovim osobinama te čemu su oni težili u životu, posebno smo se osvrnuli na sve dogodovštine koje su im se dogodile putem. Posebno nam se svidjela njihova snaga pomoću koje su prevladali sve nedaće s koji-

ma su se susretali putem. Nekoliko dana prije, učiteljica Valerija Čandrlić rekla nam je da se na sam dan lektire obučemo poput glavnih likova – Dorothy, Lava, Limenog Drvosječe i Strašila. Svi su se zaista potrudili; bilo je tu vrlo zanimljivih i kreativnih kostima. Učenici su, preobučeni u glavne likove, ponasob stali pred nas te su nam se u nekoliko rečenica predstavili, a zatim smo ih, poput malih novinara, pitali nekoliko pitanja o njihovom životu te što su sve tijekom ovog velikog putovanja do Čarobnjaka iz Oza doživjeli. Nakon što su se glavni likovi predstavili, na kraju samoga sata, neki su učenici pročitali svoje pismo upućeno svojem najdražem liku.

Nika Blažević, 3. razred

Lav, Limeni Drvosječa, Dorothy, Strašilo i još jedna Dorothy

Jako volim čitati, a u slobodno vrijeme čitam različite žanrove književnosti. Budući da smo nedavno sa školom otišli u kino pogledati animirani film Robinson Crusoe, odlučio sam podići knjigu u našoj školskoj knjižnici; to mi je sada omiljena knjiga.

David Bošnjak, 2. razred

Volim čitati, a zbog nedostatka vremena, najviše čitam lektire. Najdraža mi je lektira koju trenutno čitamo: Junaci Pavlove ulice.

Iva Kalkan, 5. razred

Nažalost, nemam previše slobodnog vremena za čitanje beletristike, pa stignem samo pročitati lektiru. Trenutno mi je najdraža lektira koju trenutno čitamo: Čarobnjak iz Oza.

Lucija Bošnjak, 3. razred

ŠTO VOLIMO ČITATI?

Jako volim čitati, no budući da tijekom školske godine čitamo mnogo lektira, najviše njih čitam. Ali, ako bih trebao izdvojiti slobodnu literaturu, to bi svakako bila knjiga Kronike iz Narnije.

Josip Školka, 3. razred

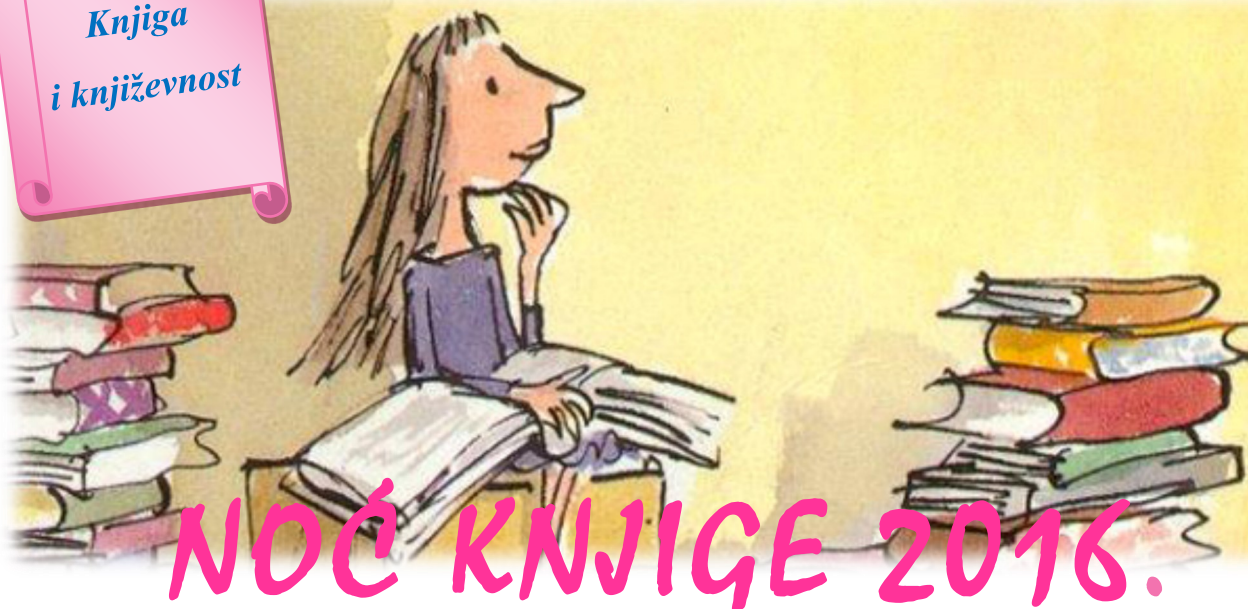
Jako volim čitati, a od svih lektira koje smo dosada pročitali, najljepša mi je u sjećanju ostala knjiga Mire Gavana – Zaljubljen do ušiju. Osim te knjige, jako volim knjigu – Harry Potter.

Leonarda Vučković, 7. razred

Volim čitati razne knjige. Osim knjiga, volim čitati časopise i članke. Od najdražih knjiga, svakako bih izdvojila roman – Veliki Gatsby.

Klara Vuković, prof. engleskog i njemačkog jezika

Noć knjige 2016. manifestacija kojom se petu godinu zaredom daje poticaj kulturi čitanja te potiče razgovor o literaturi, održao se u petak, 22. travnja 2016. godine, uoči Svjetskog dana knjige i autorskih prava. Želja je organizatora Noći knjige 2016. bila u knjižarama, knjižnicama, školama i drugim zainteresiranim prostorima i ustanovama širom Hrvatske od 18 do 1 sati organizirati različita događanja – javno čitanje, predstavljanje knjiga, druženje s autorima, radionice i sl., s ciljem da se oči javnosti usmjere na knjigu, u svim njezinim tradicionalnim i modernim oblicima. Osim već tradicionalnoga večernjeg programa, Noć knjige 2016. imala je i svoju matineju, program na-

vio strip od određenog događaja u knjizi koji su na kraju objedinili. Treći je razred pročitao priču Kako je Potjeh tražio istinu, razgovarali o poznatim citatima o knjigama, a zatim su svi zajedno napravili plakat. Četvrti je razred, uoči Dana planeta Zemlje, izveo igrokaz nastao na temelju knjige Eko Eko.

Drugi razred radi na stripu

Učenici prvog razreda i učiteljica

mijenjen mlađemu uzrastu, u kojem smo sudjelovali i mi. Učenici prvog razreda napravili su ilustraciju knjige Priče iz davnine, nakon čega su zajedno pročitali priču. Učenici drugog razreda pročitali su priču Jagor, analizirali, izdvojili glavni događaj te se podijelili u skupine u kojima je svatko od njih napra-

U školskoj knjižnici drugi i treći razred pročitali su slikovnicu Juha od bundeve, koja govori o prijateljstvu, te su sudjelovali u kvizu, nakon čega su se podijelili u četiri skupine te napravili i izveli kratak igrokaz nastao na temelju istoimene slikovnice.

Treći razred čita citate o knjizi

Učenici četvrtog razreda predstavljaju igrokaz Eko Eko

Prinčevi i princeze područne škole Cret Bizovački

U područnoj školi Samatovci također je održana Noć knjige. Učiteljica Hilda Čapo s drugim je i četvrtim razredom održala različite aktivnosti. Tema nastavne jedinice bila je: Cervantes i Ivana Brlić-Mažuranić u književnim djelima i u svijetu filma i kazališta. Učiteljica je održala kreativno-likovno-literarnu radionicu pisanja, čitanja, slikanja i izrađivanja stripa i naslovnice slikovnice.

Drugi i treći razred priprema igrokaz Juha od bundeve u dvorištu školske knjižnice

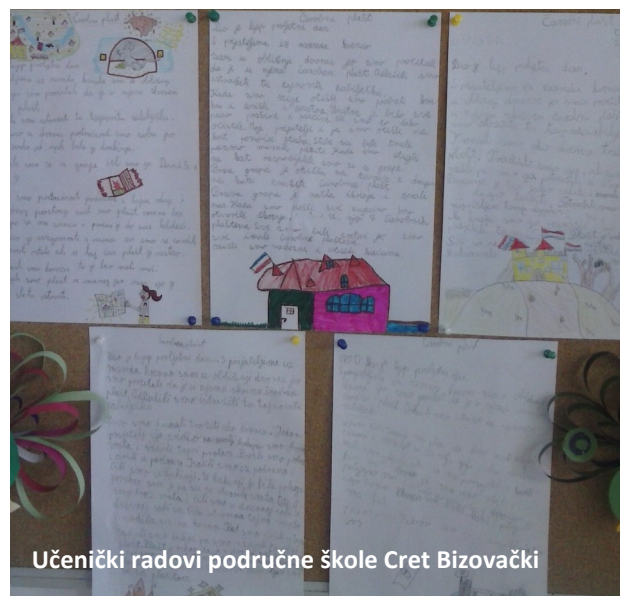
Nakon čitanja samostalno su izradili svoju mini-slikovnicu prema istoimenoj temi. U drugom i četvrtom razredu u školskom se dvorištu i učionici čitalo o toleranciji i lijepom ponašanju u bajkama, pri čemu je naglasak bio na prinčevima i princezama, te o toleranciji i lijepom ponašanju u svakodnevnom životu. Djevojčice su se odjenule kao princeze, a dječaci su svojim ponašanjem pokazali da su pravi prinčevi. Sve je završilo ugodnim i razigranim ozračjem te dramatizacijom pročitana i izradom plakata o lijepom ponašanju.

Katarina Antolašić, školska knjižničarka

Učenici prvog razreda područne škole Cret Bizovački zajedno su pročitali slikovnicu Da sam odrastao.

Područna škola Samatovci

Učenički radovi područne škole Cret Bizovački

ZAŠTO ČITATI?

Povećavate kreativnost

Ostvarujete bolje rezultate na ispitima

Smanjujete stres

DOGAĐANJA U ŠKOLI

IGROKAZ "DOLAZI PROLJEĆE"

Dana 8. ožujka 2016. godine u našoj smo školi na satu Hrvatskog jezika i književnosti pročitali te obradili igrokaz „**Dolazi proljeće**“. Budući da nam se jako svidio, odlučili smo ga naučiti te predstaviti učenicima naše škole. Učiteljica nas je podijelila u tri grupe te nam rekla da svatko nauči svoj tekst te sam napravi kostim ili lutku. Svatko je dobio svoju ulogu, a ja sam bila proljeće. Sljedeći dan sam napravila kostim i naučila tekst. I došao je taj dan, dana 10.3. svim smo

učiteljicama te učenicima od prvog do četvrtog razreda predstaviti naš igrokaz. Učiteljica je bila zadovoljna kostimima, lutkama te našom glumom. Predstavili smo naš novi igrokaz koji se svi-ma svidio. Bili smo jako sretni jer su nam svi učenici i učiteljice pljeskali. Svi smo dobili petice jer smo odlično obavili zadatak. Osim toga, lijepo smo se zabavili.

Luna Pelivanović, 3. razred

Jedan od igrokaza

DAN SJEĆANJA NA VUKOVAR

Povodom Dana sjećanja na Vukovar učenici od prvog do osmog razreda s dje-latnicima naše škole zapalili su svijeće duž cijele Ulice doktora Franje Tuđma-na. Nakon toga svi smo se uputili prema holi škole gdje je zbor, pod vodstvom profesora glazbene kulture Vladimira Čošića, zapjevao poznatu pjesmu Vuko-var. Ceremonija je završila tekstom koji je pročitala učenica osmog razreda - Iva Kovač, a napisao profesor povijesti - Mario Fišer. Učenica Lea Ba-ban napisala je sastavak o gradu Vukovaru...

Dragi grade Vukovaru!

Ove sam te godine prvi puta posjetila. Ne bih ni slu-tila da se 1991. godine ondje događalo nešto straš-no: Domovinski rat te borba za samostalnu Hrvat-sku. Kada sam otišla na Ovčaru i tamo vidjela lica tih heroja koji su se borili za svoju domovinu, bila sam jako tužna, jer ti ljudi nisu zaslužili tako nesre-tan kraj. Zato ih nikada ne smijemo zaboraviti i sva-ki čovjek koji živi u Republici Hrvatskoj dužan je otići u taj grad i pokloniti se svima koji su izgubili živote. Borili su se za našu budućnost, upravo zato da bi mi slobodno živjeli. Dragi grade, živimo slo-bodno i hrabro i do kraja naših života bit ćeš GRAD HEROJA.

Lea Baban, 4. razred

Povodom obilježavanja obljetnice pada grada Vukovara, škol-ska je knjižničarka uredila pano u holi naše škole

Prvi razred s vjeroučiteljicama Marinom i Manuelom

Radovi nastali pod vodstvom učitelja Likovne kulture - Atile Adama

VEČER MATEMATIKE

Učenci razredne i predmetne nastave naše škole u velikom su se broju i ove godine, točnije 3. 12. 2015. godine u 17.00 sati, odazvali na Večer matematike. Organizator projekta Hrvatsko je matematičko društvo, a projektom su obuhvaćene osnovne i srednje škole u cijeloj državi

Cilj projekta je popularizacija matematičke znanosti, razvijanje pozitivnog stava učenika prema matematici te prezentacija svim sudionicima toga koliko matematika može biti lijepa, zabavna i lagana te da svi mogu biti uspješni u rješavanju matematičkih problema, bez obzira na talent. Prošle godine u projektu je sudjelovalo 55 656 sudionika.

Ove je godine u našoj školi sudjelovalo 158 učenika razredne nastave sa svojim učiteljicama te 59 učenika predmetne nastave, a pridružilo nam se i 118 roditelja koji su vrlo aktivno sudjelovali u natjecanju sa svojom djecom. Učitelji i učenici također su vrlo zadovoljni projektom te smo uvjereni da ćemo i iduće godine sudjelovati.

Ivana Oremuš, učiteljica razredne nastava

Igrali smo zanimljive igrice i lijepo se družili. Zanimljivo je bilo rješavati zadatke s roditeljima i natjecati se s njima

Lovro Gregurić, 4. razred

Bilo mi je zanimljivo na Večeri matematike. Družili smo se i zabavili, a ako nam nešto nije bilo jasno, objasnili bi nam roditelji i učiteljica. Zabavili smo se i nešto naučili

Magdalena Vidaković, 4. razred

Večer matematike u područnoj školi

Na jedan smo dan bili netko drugi

Zamaskirani učenici

Učenici prvih razreda s učiteljicom

Maškare u našoj školi...

I ove godine učenici Osnovne škole Bratoljub Klaića, Bizovac fascinirali su sve prisutne svojim kostimima i šminkom. Taj dan svi smo u školu došli ujutro i umjesto dosadnih jeans hlača i obične majice s kapuljačom, djeca su toga dana obukla kostime te stavila periku na glavu. Svi smo tada bili netko drugi. U našoj smo školi mogli vidjeti razne vile, vampire, šerife, lajkerice i gorile. Osobno mi je najzanimljiviji kostim bio papirko: bezvrijedna kutija koja stoji i čeka papiriće. Moram spomenuti i nastavnike i djelatnike koji su također bili zamaskirani. Meni je osobno najbolji bio učitelj Dean koji je bio vojnik. Prije nego što je počelo slavlje, naš se razred fotografirao u garderobi, a tek kasnije uslijedio je ples. Nakon što smo otplesali nekoliko plesova, uslijedio je najbolji dio: biranje najbolje maske. Bilo je mnogo zanimljivih maski, ali samo je najoriginalnija pobijedila. Prvu nagradu osvojio je Kip slobode; taj je kostim bio jako kreativan i domišljat. Bravo! Poslije plesa, pjevanja i podjela glavnih nagrada, svi su otišli kući s novim uspomjenama. Za četrdeset, pedeset godina, ovih ćemo se dana sjećati uz čaj i kekse. Vjerujem da ćemo ih se sjećati s osmijehom. Veseлим se sljedećem maskenbalu.

Boris Oremuš, 6. razred

Maškare, maškare...

Dana 8.2.2016. godine svi učenici naše škole, kao i svakog ponedjeljka, uputili su se u školu. Ali taj dan nije bio kao i svaki drugi - taj dan u školi je bio maskenbal. Svatko od nas pokazao je sposobnost da sam izradi kostim i masku. U školi su se nalazile razne vještice, životinje, strašila i nogometiši. Posjetio nas je čak i novi premijer - Tihomir Orešković, a cijeli je program vodila Shopping kraljica. Nastavnici su dobili priliku da se opuste, a učenici pak nisu morali razmišljati o trojci iz matematike ili o tome kako moraju pisati neki test. Sve je bilo veselo i bezbrižno, plesalo se i pjevalo, a kasnije smo se zasladili ukusnim krafnama. Taj dan svi smo dobili priliku postati neki lik iz naše mašte; djevojčice su bile Elza iz Snježnog kraljevstva. Maskenbal ne bi bio maskenbal da se taj dan nije birala najbolja maska. Ona najbolja bio je Kip slobode koji nas je posjetio iz dalekog New Yorka. Nagradu je također dobila vila koja nas je svojom magijom očarala, a stara baka domaćica i kostur također su nagrađeni od strane žirija. Kasnije su neki učenici prošetali Bizovcem te pjevali svojim ukućanima slatku pjesmicu te za nagradu dobili slatkiš. Ovogodišnji maskenbal je završio, a sada čekamo sljedeću godinu da postanemo netko drugi...

Iva Kovač, 8. razred

Maskenbal

Princeza i lopov

Dana 8.2.2016. godine umjesto učenika, školu su pohađala razna čudnovata stvorenja, princeze i vampiri. To je jedini dan u godini kada su ljudi najveseliji. Maskenbal nam daje mogućnost da se malo maknemo od svojih problema, nasmijemo se i budemo malo drugačiji od ostalih. Svakome treba baš takav dan kada možemo biti drugačiji. Ove godine voditeljica cijelog programa bila je Shopping kraljica. Umjesto jedne kraljice i jednog kralja, taj dan školu su nam posjetili nekoliko kraljeva i kraljica koji su zasjali. Svakoj kraljici potreban je dvorac s velikom plesnom dvoranom. Nama je kao dvorac poslužio naš hol gdje smo se zabavljali uz glazbu i ples. Nakon nekog vremena naša je plesna dvorana postajala sve praznija, sve dok nije potpuno utihnula. Nakon toga dana sve se vraća u normalu: u klupe se vraćaju učenici, a u hol naše škole vraćamo stolice i stolove. Sve je opet kao prije. Jedino što nam preostaje sjećanja su na taj dan. Možda bi u školi bilo puno zabavnije kada bismo svaki dan bili ono što želimo.

Maja Marija Herega, 8. razred

Učenica trećeg razreda kao dimnjačar

Maskenbal

Bio je to sasvim drugačiji dan od ostalih. Učenici i nastavnici toga neobičnog dana došli su u školu u običajno vrijeme. Nakon što su svi pokazali svoje maske prijateljima, počela je zabava u holu naše škole. Najbitnije od svega, najbolje su maske bile nagrađene. Dodijeljeno je svega pet nagrada, a najbolja i najkreativnija bila je maska Kip slobode. U našoj se školi pjevalo i plesalo, sve dok, nažalost, nije došao kraj zabavi. Ipak, toga dana ljudi su kući odlazili sretni i zadovoljni. Mislim da našoj školi treba više takvih dana. Bilo bi najbolje kada bi barem jedanput mjesečno bio ovakav dan, dan kada bismo svi bili bez briga i opušteni.

Lorena Vidaković, 8. razred

Učiteljice iz područne škole Cret Bizovački

Učenici s učiteljicom Ivanom Oremuš

Naša Osnovna škola Bratoljuba Klaića, Bizovac po drugi put uključila se u projekt Paraolimpijski školski dan. Dana 15.4.2016. godine u našoj je školi priča o sportu i sportašima imala istinske uzore: sportaše s invaliditetom

PARAOLIMPIJSKI ŠKOLSKI DAN

Domaćin ovog projekta, ispred Osnovne škole Bratoljuba Klaića, Bizovac bio je jedini paraolimpijac na prostorima Osječko-baranjske županije - Ivan Sršić, koji se u disciplini dresurno jahanje izborio za dva olimpijska nastupa: godine 2004. u Ateni i 2008. u Pekingu.

Sve je započelo svečanim otvorenjem i prigodnim glazbenim programom. Učenicima su se predstavili nositelji projekta, Hrvatski paraolimpijski odbor i njihovi sportaši. Pod motom *Tko se igra, taj se voli* cilj je bio promovirati sportove osoba s invaliditetom i tom prigodom uključiti učenike da se okušaju u paraolimpijskim sportovima. Svi sudionici u Bizovcu imali su za cilj potaknuti veći broj osoba s invaliditetom da se bave sportom kako bi im se izgradilo samopouzdanje i održala tjelesna kondicija. Paraolimpijski školski dan u Bizovcu pratili su svi učenici Gaudeamusa, privatne gimnazije u Osijeku, a osim njih, sudjelovali su učenici Osnovne škole Frana Krste Frankopana, Osijek i Osnovne škole Julija Kempfa, Požega. Posebna revijalna košarkaška utakmica klubova iz Slavonskog Broda imala je za cilj predstaviti zalaganje, borbenost i trud igrača koji su u invalidskim kolicima. Poslije košarkaške utakmice, učenici su imali priliku sudjelovati u raznim poligonima i sportskim aktivnostima: pikado, poligon za slijepe i slabovidne, karate, košarka u invalidskim kolicima, boćanje, sjedeća odbojka i mnogi drugi sportovi. Uz sve ponuđeno, svatko je mogao na papiru koji se nalazio na štafelaju uz poligon nacrtati aktivnost koja mu se svidjela. Zanimljivo je bilo i predstavljanje znakovnog jezika za gluhonijeme koje

je privuklo velik broj zainteresiranih učenika. Posebni gosti projekta u Bizovcu bili su članovi Udruge MI iz Valpova i Udruge Zvono iz Belišća. Riječ je o udrugama koje redovito okupljaju i kreativno djeluju uz osobe s poteškoćama u razvoju. Valpovčani su

pripremili turnir u igri Čovječe, ne ljuti se i u igranju šaha, dok su Belišćani povelili svoje žonglere koji su sve dobrovoljno zabavljali. Svi sudionici projekta složit će se kako su uz Paraolimpijski školski dan imali prekrasan dan za druženje, zabavu uz sport i priliku za upoznavanje te stjecanje novih prijatelja. Osim toga, naučili su jednu veliku pouku: bez obzira na sve prepreke, čovjek treba ostvariti svoj cilj u životu. Svi smo mi jednako vrijedni i upravo bi nam osobe s invaliditetom trebale biti veliki uzor.

Iva Kovač, 8. razred

ŠTO BI REKLI STARI SADA

Dana 25. svibnja 2016. godine obilježili smo projektni dan „Što bi rekli stari sada“, tj. Dan škole. Prilikom toga dana održala su se brojna natjecanja u sportovima. Na početku samog programa ravnatelj škole - Ante Lovrinčević prvi je održao govor, a nakon njega pozdravila nas je zamjenica Općine Bizovac – Tanja Tavić. Nakon pozdravnih govora, školski je zbor otpjevao himnu,

nam otpjevali zvijezde emisije Zvezdice – Lukas Kuić i Karla Forjan. Lukas nam je otpjevao pjesmu *Kao moja mati*, dok nam je Karla Forjan otpjevala poznatu Beyoncine pjesmu – *Listen*. Nakon svih igrokaza, govora, pjevanja i sviranja, došlo je vrijeme za natjecanje u starim sportovima. Prvi su se natjecali učenici prvih razreda koji su skakali u vrećama, drugi razred natjecao se u guranju šinja, treći se natjecao u hodanju na štulama, četvrti u gađanju lukom i strijelom, peti u gađanju kozane, šesti u bacanju potkove, sedmi u povlačenju mosora, a osmi u pov-

pobjednice u hodanju na štulama (Larisa Žužić - 1. mjesto, Leonarda Franjić - 2. mjesto, Lucija Marincel - 3. mjesto)

Osmaši povlače užu

uz pratnju školskih tamburaša. Tijekom zanimljivog programa mogli smo vidjeti brojne igrokaze, kao što je igrokaz četvrtog razreda, nastao na temelju knjige Eko Eko. Također smo mogli vidjeti i modnu reviju koju su prezentirali učenici iz Habjanovaca. Karlo Pančić nam je na svojoj bisernici odsvirao tri prekrasne pjesme. I na kraju samoga programa, pjesme su

lačenju užeta. Pored svih sportskih natjecanja mogli smo vidjeti prekrasne narodne rukotvorine, kao što su zlatovezi i razne rukotvorine nastale od drveta. Roditelji su ispekli ukusne kolače koji su postavljeni na štandovima. Tko je želio, mogao je jahati konja. Bile su tu različite likovne radionice, a tko je želio, mogao je napraviti ukras od slame.

Matea Kiš, 8. razred

THE GOONIES

RECENZIJA

Filmom **Sam u kući**, redatelja Chrisa Columbusa, na simpatičan je način dokazano da dijete može pobijediti sve nedaće u životu. A što tek može postići skupina djece koja traži skriveno blago? To doznajemo u filmu **The Goonies**.

Prava pustolovina s komičnim dijelovima, kojima doprinose glavni glumci, sigurna je zabava za čitavu obitelj. Glavni likovi su simpatični Mikey i Brandon. Budući da će uskoro ostati bez svoje obiteljske kuće, njih dvojica sa skupinom znatiželjne djece, nazvane the Goonies, odlučili su provesti zajedno svoj posljednji vikend na jedan vrlo zanimljiv način. Pri-

pustolovini naišli su na mnoge prepreke, poput starih zamki preminulog pirata i skupinu lopova koji su također tražili blago.

U potrazi za blagom pridružile su im se i dvije djevojke te se između jedne od njih: Andreje Carmichael (Kerri Green) dogodila ljubav sa starijim bratom Brandonom (Josh Brolin). Film je od strane kritike pohvaljen, a meni je prije svega vrlo uzbudljiv i šaljiv. Uspjehu filma uvelike su pridonijeli mladi glumci koji su u film unijeli dio svoje mladosti i razigranosti. Spielberg je komentirao da je tijekom snimanja filma nailazio na razne poteškoće, jer su u filmu sudjelovala previše razigrana djeca. Naravno, snimanje filma s djecom ima i svojih dobrih strana. Osim izvrsne radnje, u filmu mi se posebno svidjela glazba. Gotovo je svaki događaj u filmu popraćen glazbenim djelom, što posebno doprinosi ugođaju u filmu. The Goonies je kulturni film koji je obilježio i uljepšao mnoga djetinjstva. To je jedna lijepa priča o prijateljstvu, avanturi i ljubavi koja nikad neće pasti u zaborav.

Maja Marija Herega, 8. razred

*The Goonies je kulturni
film koji je obilježio i
uljepšao mnoga
djetinjstva*

Glumac Jonathan Ke Quan i redatelj Steven Spielberg tijekom snimanja filma

je nego što su krenuli u svoju pustolovinu života, odlučili su otići na tavan gdje su pronašli kartu piratskog kapetana. Nakon toga kreću u potragu za blagom, jer jedino na taj način mogu spasiti svoju obiteljsku kuću. Nakon nekog vremena dolaze do jedne spilje gdje kreće njihova avantura. U svojoj

RAZVESELILI SMO MALIŠANE IZ VRTIĆA MASLAČAK

Učenici razredne nastave i naši novinari Matej i Iva imali su zadatak: razveseliti veselu i živahnu dječicu iz vrtića igračkama koje su marljivo skupljali tjedan dana

Naši su vrijedni novinari razveselili djecu različitim igračkama

Iako su nam priznali da im je bilo teško odvojiti se od svojih dragih igračaka, bili su sretni jer poklonjene igračke neće stajati zaboravljene u kutu sobe, već u vrtiću gdje će se druga djeca imati priliku igrati s njima.

Ondje smo posjetili najstariju grupu, a kada su dječica ugledala kutiju punu igračaka, svi su potrčali prema nama. Bili su uzbuđeni i nestrpljivi. Bilo je tamo barbika i lutki

za djevojčice ali i autića za dječake. Kasnije smo sjeli s njima i pričali, a u razgovoru s njima saznali smo kako jedva čekaju da krenu u školu.

Nakon toga smo se i mi zaigrali s njima te se prisjetili dana kada smo i mi bili u vrtiću. Kada je došlo vrijeme da se vratimo u školu, svi su nas lijepo pozdravili i zahvalili nam na tome što smo im donijeli i poklonili mnogo igračaka.

Iva Kovač, 8. razred

Kasnije smo sjeli s njima i pričali, a u razgovoru smo saznali kako jedva čekaju da krenu u školu, a onda smo se i mi zaigrali s njima te se prisjetili dana kada smo bili u vrtiću

Dani kruha

U nedjelju 25.10. Dane kruha obilježili su učenici u crkvi svetog Antuna u Cretu. Završno slavlje s učenicima i svim djelatnicima škole u Bizovcu održano je pred crkvom svetog Mateja. Područne škole sa svojim učenicima već godinama ne propuštaju priliku Dane kruha obilježavati u suradnji sa svojim župnicima. Tako su učiteljice, uz dogovor sa župnikom Ivanom Markovićem u Habjanovcima i Brođancima, motivirale najmlađe učenike da se angažiraju i na što ljepši način ukrase svoj štand pred crkvom. Najuspješnije pripremljene proizvode od brašna prinijeli su na oltar, izražavajući tako svoju zahvalnost za kruh svagdašnji. Slična slika mogla se vidjeti i u Samatovcima i u Cretu. Razlika je samo u tome da ove dvije škole pripadaju župi svetog Mateja u Bizovcu pa se tijekom priprema učiteljicama, učenicima i roditeljima pridružio bizovački župnik Zoran Ćosić. Budući da se proslava Dana kruha redovito održava svake godine pred mjesnim crkvama, vjernici su radošno prihvatili doprinose malenih školaraca te na izlasku iz crkve daju svoj dobrovoljni prilog i svo-

joj kući odnijeli slano pecivo ili pak slatke kolače. Za proslavu Dana kruha u Osnovnoj školi Bratoljuba Klaića, Bizovac odabrani su jesenski dani u drugoj polovici listopada. Prva proslava održana je 18.10. u područnim školama Habjanovci i Brođanci. Pripremljeni pekarski proizvodi najprije su bili izloženi pred crkvom svetog Bartola u Habjanovcima i pred crkvom svete Ane u Brođancima. Nakon predstavljanja pred crkvom uslijedila je svečana sveta misa. Sljedeći su vikend 24.10. isto slavlje pred crkvom i u crkvi pripremili učenici područne škole Samatovci.

Područna škola Habjanovci

Sveta misa u crkvi svetog Mateja u Bizovcu

ŠTANDOVI

Dani kruha dogodili su se u Bizovcu. Učeni-
ce i učenici svih osam razreda u matičnoj
školi imali su isti zadatak: trebali su svoj
razredni štand dobro popuniti raznolikim pekarskim
proizvodima i ukrasiti ga što kreativnije. Osim toga,
u svom su pothvatu trebali uključiti i svoje roditelje.
Motivacije i stvaralačke dosjetljivosti nije nimalo
nedostajalo. Već kod kuće mame i bake dale su sve
od sebe kako bi dale svoj doprinos. Svakovrsne sla-
ne krušne proizvode, peciva i kiflice, te slatke guž-
vare, pite, štrudle, kolače... moglo se naći na sva-
kom štandu. Međutim, kušanje brojnih proizvoda
moglo je uslijediti tek nakon svečane svete mise.

njih uvijek može računati kad je u pitanju priprema
hrane i pekarskih delicija. Na nama je u školi da do-
mislimo još jedan razlog da se u kurikulum škole
nađe planirani dan za druženje, jelo i piće. Međutim,
učiteljice razredne nastave nisu oklijevale, već su
dan poslije nedjeljnog slavlja u svojim razredima
započele s pripremom zdravih obroka. Učenici tako
u školu nose domaću marmeladu, pekmez i džem.
Kruh se i za tu prigodu u kućnoj pećnici peče... a
škola miriše. Ako se već gradivo u udžbenicima ne
skraćuje, barem nas miris hrane u školu privuče.

Slaven Školka, vjeroučitelj

SVETA MISA

Stoga su iz svakog razreda najbolji prinosi prvo do-
neseni na stol Gospodnji, uz pjesmu zahvale. Zbor
učenika škole pridružio se velikom župnom zboru i
uz njihov glazbeni izričaj ispjevana je zahvalnica
Bogu. Po prinosu darova uslijedile su recitacije uče-
nika četvrtog razreda, a ovogodišnji poseban dopri-
nos dali su učenici prvog razreda koji su, svi do jed-
nog, u pekarskim odorama poput straže stajali pred
oltarom uz prinesene darove te pjevali svoju pjesmu
o pekaru. Kao i svake godine, svi se razidoše s miš-
lju kako nam ovakvih okupljanja, slavlja i druženja
treba više. Suradnja s roditeljima potvrđuje da se na

Naši zadovoljni učenici

OVE SMO GODINE BILI JAKO DOBRI

U ponedjeljak 7. prosinca 2015. godine moji prijatelji i ja krenuli smo u centar sela dočekati svetog Nikolu. Kad je došao, otpjevali smo mu pjesmu te recitali pjesme.

Iza zastora je izvirivao Krampus koji nas je čitavo vrijeme nasmijavao. Sveti je Nikola bio jako zadovoljan našim nastupom pa nas je darivao velikom

vrećom slatkiša i loptom. Krampus nam je dao šibu i stavljao bombone u kapuljaču. Na kraju smo plesali s Krampusom. Navečer sam to gledala na TV-u. Bili smo odlični.

Dora Vidaković, 2. razred

Sveti je Nikola bio biskup, svetac, zaštitnik djece i pomoraca

Na kraju svoga nastupa svako je dijete dobilo poklon

Županijska smotra Lidrana - 2016.

Županijski susret „LiDraNo 2016.“ održan je 3. ožujka 2016. godine u Osnovnoj školi "Retfala", Osijek. Na Lidranu su sudjelovale učenice osmih razreda koje su ujedno i urednice školskog časopisa Žubor. Učenice su uspješno prezentirale naš časopis, ističući, osim teme broja, i sve ono što smo tijekom školske godine radili. Cijelo izvješće o tom lijepom i zanimljivom danu napisala je učenica Jelena Cvetković

Moja prijateljica Iva i ja kao glavne urednice školskog časopisa Žubor ove smo godine posjetile Županijsku smotru Lidrana koja se održala u Osnovnoj školi „Retfala“, Osijek. Zajedno smo predstavile naš školski časopis Žubor. Iako je konkurencija bila jaka

Urednice školskog časopisa Jelena Cvetković, Iva Kovač te mentor - vjeroučitelj Slaven Školka

te smo imale veliku tremu, uspjele smo predstaviti školski časopis na najbolji mogući način. Pričale smo o našem vrijednom radu i o tome kako nam je najveći cilj bio da učenici naše škole imaju časopis u kojem mogu pronaći sve što se događalo tijekom cijele školske godine. Tema časopisa bila je suradnja i partnerstvo. Surađivali smo s mnogo osoba, jedna od njih bizovački je načelnik Srećko Vuković, čija je priča "Neka divanit što ni ništ" prošle godine, uz pomoć naših učenica, na Međuzupanijskom natjecanju na Lidranu osvojila simpatije žirija i publike. Osim njega, bivši učenik Karlo Cvetković odlučio nam je odgovoriti na nekoliko pitanja vezana za njegov glazbeni opus. Najviše nas je zanimalo njegovo sudjelovanje u natjecateljskom showu The Voice. Surađivali smo i s djelatnicima MUP-a koji su održali mnoga predavanja za roditelje i učenike te se pobrinuli za našu sigurnost tijekom Međunarodnog dana

Cijeli program uljepšao je zbor Osnovne škole „Retfala“ Osijek

pješačenja. Svidjelo mi se što sam imala priliku sudjelovati na Županijskoj smotri Lidrana. Iako nismo pozvani na Državnu smotru Lidrana, nismo razočarani, jer smo se odlično zabavile i rado bismo ponovile to iskustvo. Nadamo se da će sljedeće generacije također ići na smotre Lidrana te ostvariti bolje uspjehe.

Jelena Cvetković, 8. razred

S nama je na Lidranu bila i školska knjižničarka, buduća mentorica - Katarina Antolašić

Literarno-recitatorska grupa područne škole Samatovci i LiDraNo 2016.

Literarno-recitatorska grupa područne škole Samatovci

Dana 12. veljače 2016. godine u Osnovnoj školi Dore Pejačević, Našice održan je međuopćinski LiDraNo 2016. Učenici naše škole Paula i Petra Vuković sudjelovale su s pjesmama **Zimska vila** te **Zimske sličice** te su pohvaljene od strane Povjerenstva. Povodom LiDraNa 2016. učenici literarno-recitatorske grupe područne škole Samatovci odlučili su nam se predstaviti te nam napisati kratko izvješće o tome kako im je bilo na LiDraNu u Našicama.

Literarno-recitatorska grupa PŠ Samatovci

Naša literarno-recitatorska skupina ima osam članova; to su učenici drugog i četvrtog razreda područne škole Samatovci. Rado pišemo, čitamo, recitiramo i glumimo. Omiljene su nam bajke, pjesme za djecu, basne i igrokazi. Ove smo školske godine s učiteljicom Hildom Čapo stvorili božićni program pod naslovom „Što je sve važno u bajci i u životu“. Radovali smo se ulogama. Petra je bila - Pepeljuga, Paula - Snjeguljica, Dijana - Crvenkapica, Lucija - Plava vila, a Florijan je bio sin koji je tražio istinu i sreću u bajci i životu. Luka je bio tata. Poruku našeg ostvarenja pratili smo i plesom uz glazbu *Bal na vodi*. Početkom veljače odabrali smo radove o zimi za nastup na LiDraNu. Dana 12. veljače, sestre (mi) Paula i Petra s učiteljicom smo krenule u Našice. Osnovna škola Dore Pejačević, Našice bila je domaćin susreta literarnih, dramatskih i novinarskih susreta.

LiDraNo 2016.

Bile smo vrlo ponosne što smo sa svojim radovima predstavile našu grupu i našu školu. Naši radovi te priča: „Zimska vila“ i pjesme „Zimske sličice“ bili su pohvaljeni od Povjerenstva pri okruglom stolu. Radovalo nas je i priznanje, zahvalnica našoj školi za naše uspješno sudjelovanje na susretu. Dobile smo i poklon: časopis Prvi izbor, Modru lastu i Smib.

Uživale smo u programu škole domaćina, saznale više o hrvatskoj skladateljici Dori Pejačević, slušale zbor škole i prigodan program.

Također smo gledale i zabavni video. Upoznale smo i stvaralaštvo svojih vršnjaka iz čak petnaest osnovnih škola. Sretne i pune lijepih doživljaja krenule smo kući u kasno predvečerje.

Paula i Petra Vučković, četvrti razred PŠ Samatovci

13. međunarodna kolonija mladih, Ernestinovo 2016.

Kolonija mladih manifestacija je međunarodnog karaktera koja je i ove godine kroz kreativan rad okupila darovitu djecu i mladež iz Hrvatske i inozemstva. Radionice su se održale u Osnovnoj školi, Ernestinovo od 21. do 23. ožujka 2016. godine. Organizator Kolonije bila je Osnovna škola Ernestinovo u suradnji s Općinom Ernestinovo te Likovnom udrugom „Petar Smajić. Od učenika naše škole na Koloniji je sudjelovala učenica **Dunja Kučinac**

Na Međunarodnoj koloniji mladih, Ernestinovo iz naše škole sudjelovala sam samo ja. Ni trenutka nisam požalila zbog toga što sam se prijavila na tako zanimljivu aktivnost. Među ponuđenim aktivnostima izabrala sam likovnu radionicu zbog toga jer jako volim crtati. Kao uzor u crtanju oduvijek mi je bio moj profesor likovne kulture Atila Adam.

Na Međunarodnoj koloniji stekla sam mnogo novih prijatelja iz Hrvatske te iz susjednih država. Naučila sam mnogo zanimljivih stvari koje ću moći primijeniti na satu likovne kulture. Upravo zbog toga bogatog i lijepog iskustva namjeravam se svakako prijaviti na ovu Koloniju i sljedeće godine. Nadam se da će ovo moje iskustvo biti poticaj ostalim učenicima naše škole da se prijave na ovakav zanimljiv događaj.

Dunja Kučinac, 5. razred

Ponosna Dunja Kučinac

Dunja Kučinac dobila je priznanje za sudjelovanje na 13. međunarodnoj koloniji mladih, Ernestinovo 2016.

Nadam se da će ovo moje iskustvo biti poticaj ostalim učenicima naše škole da se prijave na ovakav zanimljiv događaj

LIJEP JE OSJEĆAJ BITI DOBAR U NEČEMU

U Primoštenu je održana državna razina 58. natjecanja mladih tehničara iz tehničke kulture. Natjecanje su organizirali Ministarstvo znanosti, obrazovanja i sporta, Agencija za odgoj i obrazovanje i Hrvatska zajednica tehničke kulture. Cilj natjecanja rano je otkrivanje talentiranih učenika i kontinuirani rad na njihovoj afirmaciji. U finalu u Primoštenu natjecalo se 256 učenika iz 12 kategorija od petog do osmog razreda, a jedan od njih je i učenik 5. razreda - Dario Sršić

Ove godine dogodilo mi se nešto čudesno: nakon što sam prošao školsko natjecanje iz tehničke kulture, osvojio sam prvo mjesto na županijskom natjecanju. Nakon osvojenog prvog mjesta, sudjelovao sam na 58. državnom natjecanju iz tehničke kulture koje se održavalo od 30. ožujka do 1. travnja 2016. godine u Primoštenu. Sa mnom je na natjecanje išla moja mentorica, inače profesorica tehničke kulture - Gabrijela Cvetković. Natjecao sam se u kategoriji **Maketarstvo i modelarstvo**, u kojem je sudjelovalo dvadeset jedan natjecatelj. Putovanje je bilo dugačko, a kada smo stigli u Primošten, smjestili smo se u hotel gdje smo večerali. Drugi dan, točnije ujutro poslije doručka, pisali smo pismeni test na kojem sam osvojio drugo mjesto. Poslijepodne smo sudjelovali u praktičnom radu. Treći dan učenici su obranili svoje radove, nakon čega je uslijedila objava rezultata. Osvojio sam četvrto mjesto; imao sam sedamdesetih sedam bodova od mogućih sto. Unatoč tome što sam bio iscrpljen od puno obaveza, bio sam jako sretan, jer sam upoznao nove prijatelje.

Bio sam vrlo ponosan jer sam bio predstavnik svoje županije i škole. Za vrijeme testa i praktičkog rada, moram priznati da sam imao veliku tremu, ali tu je bila moja profesorica Gabrijela Cvetković koja me je hrabrila i pomogla mi da ostvarim ovakav uspjeh.

Preporučio bih svojim prijateljima da se svaki trud u životu isplati te da obavezno sudjeluju u različitim natjecanjima, jer se na takav način može steći bogato iskustvo i prijatelji. Lijep je osjećaj biti dobar u nečemu!

Dario Sršić, 5. razred

Dario sa svojom mentoricom - Gabrijelom Cvetković

NATJECANJA UČENIKA 2015./2016.

Š K O L S K O									ŽUPANIJSKO						
NATJECANJE	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.
LIDRANO															2
HRVATSKI JEZIK							3	3							
ENGLESKI JEZIK								9							1
MATEMATIKA Bizovac Brođanci Cret Bizovački Habjanovci Samatovci				2 - 2 4 -	6	1	4	5			1	1			
POVIJEST															4
GEOGRAFIJA					7	8	4	4				1	1		
BIOLOGIJA							6	11							
KEMIJA							6	4						2	
VJERONAUK						1	5	7					1		3
SPORTSKA NATJECANJA međupćinska n. -nogomet (m) - „ (ž) -rukomet (m) -odbojka (ž) -CROSS (m) šah-školsko natjecanje					3	5	5	5							
						3	2	3							
							5	5							
					4	8	6	6							
					2	2		2					2		2
	1	2	2	2	2	5				2	2	2	5		
CRVENI KRIŽ														3	4
TEHNIČKA KULTURA					10	6						1	1		

Učenci koji su sudjelovali na županijskim natjecanjima:

LIDRANO: školski list "Žubor"- Iva Kovač, 8.a, Jelena Cvetković, 8.b

Engleski jezik: Leo Franjić, 8.a

Geografija: Antonio Birtić, 5.a; Fabijan Teskera, 6.a

Povijest: Matan Buljubašić, 8.a; Karlo Čolaković, 8.a; Maja Marija Herega, 8.a; Marko Koprivnjak, 8.b

Vjeronauk: Ivan Sudar, 6.b; Katarina Rukavina, 8.b; Veronika Trninić 8.b; Iva Kovač, 8.a

Kemija: Antonija Mađar, 7.a; David Nikšić, 7.b

Tehnička kultura: Dario Sršić, 5.b; Nikola Sudar, 6.a

Matematika: Marko Antonije Cvetković, 4. razred.; Cret Bizovački; Antonio Birtić, 5.a; David Deak, 6.b

Šah: (m) Filip Turalija, 6.b; Dario Sršić, 5.b; David Deak, 6.b; Josip Školka, 3. razred.; Mateo Lacković, 5.b; (ž) Lana Bouše, 6.b; Magdalena Vidaković, 4. razred.; Lana Drlje, 6.b; Tena Drlje, 4. razred.; Ivona Mitrić, 6.a; Luna Pelivanović, 3. razred.

CROSS: Martina Jakofi, 8.b; Sara Tolić, 8.a; Dora Sudar, 6.b; Lucija Šokman, 6.b

Posebna natjecanja:

Plivanje - međunarodno natjecanje: Bono Ilić, 3. razred

Sviranje bisernice - međunarodno natjecanje: Karlo Pančić, 4. razred.

ŠAHOVSKA SIMULTANKA

Meč ili igra, šah može biti oboje. U našoj se školi redovito održava. Svakog utorka i petka u 17.00 sati šahovske su figurice već posložene. Igrači jedan nasuprot drugom, bez priče, pokušavaju nadmudriti jedan drugog. Borba između bijelih i crnih polja, bez „faula“ i opasnog prekršaja. Ako dođe do krivog (ili krivih) poteza, zna se: mat. Igra je završena, pobjednik prima čestitku poraženog

Ivan Sršić igra simultanku s učenicima

dječaci peto mjesto. U prosincu najbolji igrači nastupaju u Valpovu na turniru Čarobni prsten. Turnir organizira Šahovski klub „Hrvatska čitaonica“, a naši šahisti natječu se u konkurenciji Naša djeca; riječ je o mladim neregistriranim šahistima.

U bizovačkoj školi šah prelazi granice obične igre. Sat na stolu dovoljno govori da je svaka sekunda bitna. Ako se i pogledom igrač usmjeri prema satu, raste napetost

Učenici igraju simultanku sa šahistom Darkom Skelcem

Šahovska priča kao igra nastavlja se i ove školske godine. U listopadu su održani izborni turniri za najbolje četiri djevojčice i četiri dječaka koji će oblikovati školsku ekipu povodom županijskog natjecanja u Donjem Miholjcu. Nastavnica Ankica Slamek i trener Ivan Sršić povelili su šahovsku reprezentaciju: djevojčice Lanu Bouše, Lanu Drlje, Tenu Drlje i Magdalenu Vidaković te dječake: Filipa Turaliju, Davida Deaka, Daria Sršića i Josipa Šolkog. Kao rezerve putovali su Ivona Mitrić i Mateo Lacković. I ove godine u studenom ostvaren je zapažen plasman. Djevojčice osvajaju četvrto, a

Natjecatelji te trener Ivan Sršić

Opet epitet najboljih pripada onima koji su branili boje škole na županijskom natjecanju. U siječnju novina se događa u novom pristupu igri, svi protiv jednog; šahovskim rječnikom, igrala se simultanka. Deset najboljih šahistkinja i šahista odmjerilo je snage u igri protiv majstorskog kandidata iz Valpova - Darka Skelca. Novo iskustvo, nove napetosti na crno-bijelim poljima pokazuju kvalitetu igrača koji tek dolaze. Oni se bore i ostaju u igri najduže, pa stoga moramo zapamtiti njihova imena: prvoškolci Dora Pelivanović, Patrik Koški i Michael Juranović te učenik drugog razreda Matej Filić. Iako su tek navršili sedam godina, oni ozbiljno prijete igračima koji predstavljaju našu školu. Tijekom ove godine možemo očekivati njihove dobre rezultate. Tu prognozu potvrđuju i simultanke koje se odigravaju na tjednim treninzima tijekom veljače. Protiv najboljih šahista naše škole u igru se upušta njihov trener - Ivan Sršić. Uvijek se netko od njih pobrine za izne-

nađenje te da redovito pruži odličan otpor svom treneru. Ožujak je pred nama i započinju pripreme za Cedevida kup, a travanj donosi Bueno kup... zahvaljujući Šahovskom klubu „Hrvatska čitaonica“ i međunarodnom šahovskom sucu gospodinu Zdravku Birovljeviću koji su iznajmili šesnaest šahovskih borilišta i službenih satova, šah nastavlja privlačiti sve veću pozornost. Na turniru koji slijedi, Cedevida kupu, očekuje se rekordan broj igračica i igrača. U bizovačkoj školi šah prelazi granice obične igre. Sat na stolu dovoljno govori da je svaka sekunda bitna. Ako se i pogledom igrač usmjeri prema satu, raste napetost. Partije su sve napetije, mlađi igrači dolaze i brišu razlike u godinama. Ovo je sport u kojem sedmogodišnjak može biti najbolji u svojoj školi.

Slaven Školka, vjeroučitelj

Šah pomaže razvoju:

- logičkog mišljenja
- mašte i kreativnosti
- intuicije
- upornosti i ustrajnosti
- samopouzdanja
- emocionalne stabilnosti
- sposobnosti planiranja i donošenja odluka

Oni se bore i ostaju u igri najduže, pa stoga moramo zapamtiti njihova imena: prvoškolci Dora Pelivanović, Patrik Koški i Michael Juranović te učenik drugog razreda - Matej Filić

Atletski miting u Bizovcu

Tijekom prva dva tjedna u ožujku održane su četiri atletske discipline u školskoj sportskoj dvorani u Bizovcu. Sudjelovalo je više od pedeset najmlađih natjecatelja, i to u dobnim skupinama od tri do deset godina

Dogodio se pravi mali četverboj i sportsko nadmetanje; tko će dalje baciti loptu jednom rukom, brže istrčati trideset metara, iz mjesta dalje skočiti te biti spretniji u izbačanju lopte s dvije ruke. Školska dvorana u Bizovcu bila je puna djece najmlađeg uzrasta koja su na atletskom borilištu napravili svoje prve sportske korake. Najmlađi među njima, trogodišnjaci i četverogodišnjaci, uz glasnu potporu svojih roditelja, sudjelovali su u tri discipline. U skoku u dalj, bacanju lopte i u trčanju na trideset metara najuspješnija je bila **Nika Glavaš**. Iza sebe je ostavila i dječake koji su joj na kraju čestitali na uspjehu. Među petogodišnjacima uvjerljivo je najbolji bio **Roko Gojević** koji je u četiri discipline osvojio najviše bodova. Nika i Roko su iz Bizovca. Djevojčice koje tek od jeseni kreću u školu odmjerile su svoje sposobnosti te je najbolja bila **Lea Šokman**. Među šestogodišnjim dječacima najuspješniji je bio **Ivan Tadić**. Lea i Ivan dolaze iz Samatovaca. Nakon najmlađih dvorana su ispunili učenici prvog, drugog i trećeg razreda. U konkurenciji djevojčica od sedam godina najbolja ostvarenja ostvarila je Bizovčanka **Matija Deak** koja je zasluženno osvojila prvo mjesto.

Među učenicama drugih razreda pobjedu je odnijela **Jana Dinković** iz Bizovca, a prvo su mjesto, među učenicima iste dobi, podijelili **Duje Buljubašić** iz Novaka Bizovačkih i **Mateo Bašić** iz Bizovca. Najuzbudljivije je bilo među djevojčicama trećih razreda; do zadnje četvrte discipline rezultat je bio izjednačen među pet vršnjakinja iz Bizovca. Na kraju četvrte discipline prvo mjesto pripalo je **Larisi Žužić** koja je imala najveći broj bodova. Ni u četvrtoj disciplini dječaci nisu pobijedili, a prvo su mjesto dijelili **Gabriel Cvetković** iz Creta Bizovačkog i **Josip Školka** iz Bizovca koji su imali isti broj bodova. Za sve sudionike, kao i za roditelje koji su se našli u gledalištu, atletsko natjecanje bilo je pravo sportsko nadmetanje. Svi sudionici dobili su priznanje za sudjelovanje, a najbolji su za svoje pobjede dobili jedan veliki pljesak.

Slaven Školka, vjeroučitelj

Pripreme za utrku

Najmlađi natjecatelji i njihov voditelj Slaven Školka

Mlade odbojkašice

Odbojka je u našoj školi zasigurno jedan od najpopularnijih sportova među djevojkama. Mnogo djevojaka trenira taj sport, i to upravo u ženskom Odbojkaškom klubu Bizovac.

Od poraza se može puno naučiti

U veljači su se u odbojci natjecale djevojčice petog i šestog razreda. U natjecanju su također sudjelovale i djevojke iz Odbojkaškog kluba „Valpovka“, Valpovo te Odbojkaškog kluba, Belišće. U finalu su zaigrale djevojke iz Odbojkaškog kluba Belišće i Bizovac, no na našu žalost, pobijedile su Beliščanke. Zbog izgubljene utakmice bilo je suza, no smatramo da to što smo izgubile ne znači poraz, čak naprotiv, od ove smo utakmice naučile lekciju te dobile poticaj da sljedeći put budemo bolje.

Dana 22.1.2016. sedmi i osmi razredi sudjelovali su u školskom natjecanju u ženskoj odbojci. Osim nas, u utakmici su sudjelovale i učenice iz Valpova, Belišća, Ladmirevaca te Koške.

Rezultati utakmice (7. i 8. razred)

1. Osnovna škola Ivana Kukuljevića, Belišće
2. Osnovna škola Bratoljuba Klaića, Bizovac
3. Osnovna škola Matije Petra Katančića, Valpovo
4. Osnovna škola Ladimirevci
5. Osnovna škola Ivane Brlić-Mažuranić, Koška

Utakmica se igrala u grupama, a u finalu su završile dvije škole: Belišće i Bizovac. Inače, te su dvije škole poznate kao česti protivnici u mnogim utakmicama. Odbojkašice iz Belišća zaslužno su pobijedile i osvojile prvo mjesto. Unatoč tome što smo pobijedile, imale smo najbolje navijače koji su tijekom cijele utakmice navijali za nas.

Odbojku često volim usporediti sa životom jer i u sportu se trebaš naučiti braniti, boriti, priznati grešku. I u sportu kao i u životu moramo biti jači, blokirati neprijatelja te nadmudriti slabijeg.

Iva Kovač, 8 razred

Rezultati utakmice (5. i 6. razred)

1. Osnovna škola Ivana Kukuljevića, Belišće
2. Osnovna škola Bratoljuba Klaića, Bizovac
3. Osnovna škola Matije Petra Katančića, Valpovo

Odbojku često volim usporediti sa životom, jer i u sportu se trebaš naučiti braniti, boriti, priznati grešku...

III. OTVORENO PRVENSTVO BIZOVCA U ŠAHU

Osnovna škola Bratoljuba Klaića, Bizovac bila je domaćin šahisticama i šahistima, koji su kroz tri šahovska turnira obilježili Dan Općine Bizovac. Natjecanja su održana 21.4.2016. godine i protekla u lijepom šahovskom ozračju. Na turniru kadetkinja natjecalo se dvanaest kadeta, a poslije pet kola

švicarskim sustavom 1. mjesto, s maksimalnim brojem bodova, osvojio je Filip Turalija, ispred Daria Sršića sa 4 i Davida Deaka s 3 boda. Dalje su se plasirali: Patrik Koški, Matej Filić, Ivan Sudar, Antonio Birtić s 3 boda itd. Na turniru kadetki-

sa Žužić s 3,5 boda, Lana Drlje, Klara Sudar s 2,5 boda itd. Na seniorskom turniru natjecala su se dva igrača koji su odigrali meč od četiri partije. Nakon uzbudljivih partija, Tadija Tomas pobijedio je Ivana Sršića s razlikom 3:1. Natjecanje je otvorio načelnik Općine Bizovac Srećko Vuković, a zatvorio ga je, ispred organizatora, ravnatelj Osnovne škole Bratoljuba Klaića, Bizovac Ante Lovrinčević. Glavni organizator i voditelj natjecanja bio je Slaven Školka, a turnire je vodio i sudio Zdravko Birovljević, međunarodni šahovski sudac. Rezultati s II. otvorenog prvenstva Bizovca u šahu objavljeni su na svjetskoj internetskoj šahovskoj stranici **chess-results.com**.

Najuspješnija djevojčica Lana Bouše prima čestitke ravnatelja škole Ante Lovrinčevića

nja natjecalo se dvanaest kadetkinja, a 1. mjesto osvojila je Lana Bouše sa 4 bodova, ispred Tene Drlje s istim brojem bodova, ali nešto slabijim dodatnim kriterijima. Dalje su se plasirale: Ivona Mitrić, Lari-

Najuspješniji dječak Filip Turalija prima čestitke ravnatelja škole Ante Lovrinčevića

Psihologinja Zora Mlinarević u radnom okruženju

KADA POSJETITI ŠKOLSKOG PSIHOLOGA?

Školski psiholog može nam pomoći da problem sagledamo iz drugog kuta, poučiti nas novim načinima suočavanja i prevladavanja teškoća i podržati nas da ustrajemo u njihovom rješavanju.

PSIHOLOGU SE MOŽETE OBRATITI AKO STE:

doživjeli nasilje od strane vršnjaka, ako se osjećate nesхваćeno u društvu, imate problema u komunikaciji s vršnjacima, s učiteljem, braćom i sestrama, roditeljima, bojite se odlaska u školu, imate teškoće u učenju i savladavanju nastavnog gradiva, ne možete na pravi način izraziti svoje osjećaje, često osjećate tremu prilikom pisanja testova ili usmenih odgovora, zabrinuti ste zbog promjena koje se zbivaju ulaskom u pubertet, ne znate kuda nakon osnovne škole i sl....

DA NISAM PSIHOLOGINJA, BILA BIH PROFESORICA MATEMATIKE

Kako biste se ukratko opisali?

Pristupačna i komunikativna.

Kakvi ste bili kao dijete?

Kao dijete bila sam vrlo razigrana i znatiželjna. Osim toga, voljela sam jako čitati.

U koju ste srednju školu išli?

Išla sam u srednju Ekonomsku školu.

Da niste psihologinja, bili biste?

Da nisam psihologinja, vjerojatno bih bila nastavnica matematike.

Volite li svoj posao?

Volim svoj posao, najveća radost u radu s djecom mi je rješavanje problema i zajedničko prevladavanje prepreka.

Poslušaju li učenici vaše savjete?

Nastojim djecu ohrabriti i savjetima ih usmjeriti da uspješno riješe svoj problem. Naravno da je u suradnji s djecom, roditeljima i nastavnicima svaki problem rješiv.

Što radite u slobodno vrijeme?

U slobodno vrijeme družim se s prijateljima, šecem uz Dravu i volontiram s djecom s poteškoćama u razvoju.

Biste li preporučili ovu vrstu posla današnjim mladim ljudima?

Preporučila bih ovaj posao jer je vrlo zanimljiv. Da bih bio uspješan u ovom poslu, trebate biti osjetljivi na potrebe drugih, treba biti strpljiv i komunikativan.

Intervjuirale Matea Kiš i Lucija Ramljak, 8. razred

Vrijedne novinarke Matea i Lucija intervjuiraju psihologinju

Mlada profesorica matematike Ivana Pušić počela je raditi na svom prvom radnom mjestu prije samo nekoliko mjeseci. Za sebe kaže da je ambiciozna, komunikativna i realna. Uvijek nastoji spojiti matematiku i igru jer smatra da učenici tako mogu najbolje naučiti gradivo

PRIJATELJICA ME NAGOVORILA DA UPIŠEM STUDIJ MATEMATIKE

Kako biste se ukratko opisali?

Opisala bih se kao komunikativna i zabavna osoba. Poprilično sam ambiciozna ali i realna. Znam što želim. Otvorena sam i pristupačna te puna života i željna novog znanja.

Da niste profesorica matematike, što biste bili?

Da nisam profesorica matematike, bila bih pedagoginja ili možda dječja animatorica.

Kakvi ste bili kao dijete?

Kao dijete bila sam jako nestašna i zaigrana.

Koji vam je predmet bio omiljen, a koji najmanje?

Od omiljenih predmeta izdvojila bih povijest i matematiku. Najmanje drag predmet bio mi je latinski jezik u srednjoj školi.

Jeste li radili u nekoj drugoj školi prije ove?

Ne, osnovna škola Bratoljuba Klaića, Bizovac moje je prvo radno mjesto.

Jeste li se oduvijek zanimali za matematiku?

Da i ne. Bilo je situacija kada mi matematika nije bila omiljena, pa bih izgubila interes za nju, ali s

vremenom mi je postala vrlo zanimljiva.

Kakav su dojam ostavili učenici nakon prvog sata?

Učenici su bili pomalo uplašeni, ali su bili jako dobri. Inače, jako sam zadovoljna njima.

Volim to što radim i da mogu birati, opet bih postala nastavnica

Što vas je potaknulo da postanete nastavnica?

Moj prvi izbor bio je povijest i pedagogija, međutim, prijateljica me nagovorila da upišem studij matematike. Budući da volim djecu i rad s njima, logičan izbor bio je postati nastavnicom. Volim to što radim i da mogu birati, opet bih postala nastavnica.

Imate li hobi?

Da, bavim se folklorom. Plešem u HKUD-u Valpovo 1905. i u KUD-u „Šokadija“, Ladimirevci.

U koju ste srednju školu išli?

II. gimnazija Osijek (Jezična gimnazija).

Intervjuirale Vanesa Kozina, 7. razred i Matea Kiš, 8. razred

Mlada profesorica Klara Vuković za sebe kaže da je komunikativna, iskrena, vesela i odgovorna. Oduvijek je znala da želi biti profesorica engleskog i njemačkog jezika. Kakva je još profesorica Klara saznala je naša školska novinarka Lucija Ramljak...

Već u osnovnoj školi znala sam da želim biti profesorica engleskog i njemačkog jezika

Kako biste se ukratko opisali?

Komunikativna, iskrena, vesela i odgovorna.

Imate li hobi?

Plešem u folkloru već sedam godina.

U koju ste srednju školu išli?

Išla sam u II. gimnaziju Osijek.

Koja vam je najljepša uspomena iz školskih dana?

Druženje s prijateljima, odlasci na izlete i ekskurzije.

Koji vam je predmet u osnovnoj školi bio omiljen?

Engleski, naravno. Osim njega, voljela sam i hrvatski jezik i književnost.

Sviđa li vam se raditi kao profesorica engleskog i njemačkog jezika?

Zasada da. Najviše mi se sviđa raditi s djecom jer me svaki put

iznenade nekim izjavama. Naravno, bude mi drago kada vidim da ih mogu naučiti nečemu novom.

Kakvi ste bili kao dijete?

Kao dijete bila sam brbljava i svadljiva, uvijek sam voljela biti šefica.

Jeste li se oduvijek zanimali za engleski i njemački jezik?

Jesam, još u osnovnoj školi znala sam što želim studirati.

Kako vam je raditi kao razrednica?

Na početku sam se malo bojala te odgovornosti, ipak sam prvi puta razrednica, ali trudim se izvršavati obveze najbolje što mogu.

Kako vam je raditi s profesorima koji su vam predavali u osnovnoj školi?

Budući da ih sve znam, raditi s njima je dosta opušteno. Uostalom, davno su mi predavali:).

Na koji je način najbolje učiti engleski i njemački jezik?

S obzirom na to da se radi o stranim jezicima, najbolje je učiti onako kako to svakoj osobi osobno odgovara. Svi su učenici različiti i svatko koristi strategiju učenja koja najbolje odgovara njihovoj osobnosti. Ipak, smatram da je strane jezike najbolje učiti vizualno i auditivno.

Intervjuirala: Lucija Ramljak, 8. razred

Dana 22. 4. 2016. godine naš učenik četvrtog razreda područne škole – Habjanovci Karlo Pančić na 3. međunarodnom natjecanju tamburaša u Požegi predanim radom, snažnom voljom i trudom osvojio je 1. mjesto i zlatnu medalju u 1. klasičnoj kategoriji sviranja bisernice.

KARLO PANČIĆ -GLAZBENO ČUDO OD DJETETA

Imaš li tremu prije nastupa?

Ne, tremu nikada nisam imao.

S koliko si godina počeo svirati bisernicu te sudjelovati u nastupima?

Počeo sam svirati kada sam bio puno mlađi. Nastupati sam počeo kada mi je bilo šest godina.

Tko te potaknuo u sviranju tamburice?

Svi u mojoj obitelji članovi su KUD-a „Ravnica“ - Habjanovci; osim njih, član KUD-a sam i ja. Obitelj me potaknula u sviranju bisernice; tako je sve počelo.

Kako uspijevaš uskladiti osnovnu i glazbenu školu?

Uskladiti glazbenu i osnovnu školu mi nije teško. Redovito učim i dobar sam u organizaciji vremena.

Koliko često vježbaš na tjedan?

Vježbam svaki dan. Ako nisam u glazbenoj školi, bisernicu vježbam kod kuće.

Tko ti je glazbeni uzor i zašto?

Jacques Houdek. Smatram da jako lijepo pjeva i veliki sam obožavatelj njegove glazbe.

Što ti je draže, pjevanje ili sviranje?

Draže mi je sviranje.

Slušaš li u slobodno vrijeme tamburašku glazbu

ili imaš drugačiji glazbeni ukus?

Kada je glazba u pitanju, slušam sve: od domaćih pa do tamburaških pjesama.

Kakvo ti je bilo iskustvo na 3. međunarodnom natjecanju tamburaša u Požegi?

Na natjecanju je bilo vrlo zabavno. Tamo sam stekao puno prijatelja i to bih iskustvo stvarno želio ponoviti.

Kako si se osjećao kada si saznao da si osvojio prvo mjesto?

Bio sam vrlo iznenađen te ponosan na sebe. Osjećaj je bio super. Nisam to nikako očekivao.

Zašto baš bisernica?

Bisernica mi je najdraža, a osim nje, znam svirati brač i harmoniku.

Tko te podučava sviranju bisernice?

U glazbenoj školi sviranju me podučava Domagoj Petrović, a u KUD-u „Ravnica“, Habjanovci - Željka Grgošević. Vrlo sam zadovoljan i dobro me podučavaju sviranju.

Sanjaš li o tome da jednog dana imaš svoj tamburaški sastav?

Naravno, to bi bilo super!

Intervjuirale: Iva Kovač i Lucija Ramljak, 8. razred

Intervju s natjecateljem showa Zvezdice Lukasom Kuićem

Bizovčanin Lukas Kuić svojim je glasom i nastupom oduševio publiku i žiri emisije Zvezdice. Ostvario je velik uspjeh te uspio rasplakati jednu članicu žirija. Kako je Lukas doživio emisiju Zvezdice saznale su naše novinarke Iva i Lorena..

Za show Zvezdice većinu vremena pripremao sam se sam

Ideš li na sata pjevanja i tko te pripremao za natjecanje?

Ne idem na sate pjevanja, a za natjecanje sam se većinu vremena pripremao sam. No ipak, malo me pripremio mamin prijatelj – Ivan Bobinac koji inače svira tamburicu. Osim njega, pjevanju me podučavao tijekom emisije „Zvezdice“ Dino Antić koji je svima u emisiji bio mentor.

Čime se još baviš u slobodno vrijeme?

U slobodno vrijeme bavim se odbojkom.

Sviraš li neki instrument?

Svirao sam tamburicu, tj. bisernicu; sada ne sviram ništa.

Jesi li tijekom emisije stekao nove prijatelje?

Jesam, stekao sam mnogo prijatelja. U najljepšem sjećanju ostali su mi Paula, Karla, Ema, Roko, Ela, Sara, Dario...

Imaš li neke rituale prije nastupa i kako se rješavaš treme?

Nemam tremu, samo sam se uplašio tijekom prvog nastupa, kasnije sam se treme riješio.

Kakav je dojam žiri ostavio na tebe i tko ti je bio najdraži član?

Jako je dobar dojam ostavio na mene Enis Bešlagić, koji je jako komičan, pristupačan i ima jako lijep odnos s djecom.

Tko ti je bio favorit?

Favorit mi je bila Ema Uvalić jer je imala sve: dobar glas, nastup i styling.

Prepoznaju li te ljudi na ulici?

Prepoznaju me. Prije mjesec dana bio sam u Zagrebu sa školom i čuo sam kako me ljudi dozivaju. Bio sam jako iznenađen jer se tomu uopće nisam nadao.

Po čemu ćeš pamtiti emisiju „Zvezdice“?

Po prijateljstvu, po velikom i bogatom iskustvu, i jako dobro ostvarenom uspjehu.

Tko ti je najveća podrška u pjevanju?

Prvenstveno obitelj: mama, tata i brat. Osim moje obitelji, velika su mi podrška Ivan Bobinac i Dino Antić.

Misliš li da se nešto promijenilo od završetka Zvezdica i jesi li dobio priliku za neke nove nastupe?

Ništa se nije promijenilo. Nastupao sam na otvorenju Pampasa.

Čime bi se želio baviti u životu i koji su tvoji ciljevi u budućnosti?

Ne znam čime bi se bavio, još sam premlad da znam. Zasada me zanima samo pjevanje.

Intervjuirale: Iva Kovač i Lorena Vidaković, 8. razred

Pozdrav proljeću

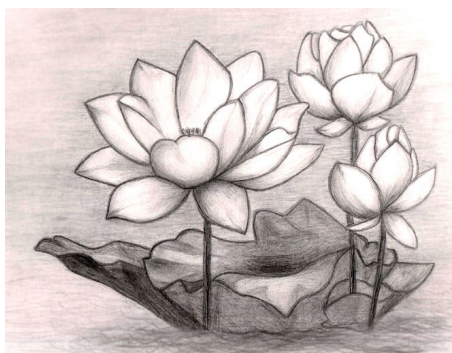
*Proljeće nam stiglo,
i sunce nam se nasmijalo.*

*Svi su ga pozdravili,
pogledom ga očarali.*

*Čak i ruže crveno obojane,
pozdravile ljubice ružičasto našminkane.*

*Proljeće sretno,
kući još kretati ne želi.
Tako nasmijano,
„Budite dobri“, ono nam veli.*

**Paula Vučković, 4. razred područne škole
Samatovci**

Proljetna čarolija

*Kao vjetra proljetnog lahora dah,
kao cvrčke rosa što su je pili,
kao pčelinji slatki peludni prah,
tako su mene žuti maslačci opili.*

*Iznad mene kao more plavo nebo,
a dolje trava ,o široka, zelena sobo.
Bliješti taj sag, trava rosom okupana,
drveća stoljetna, razgranata i nasmijana.*

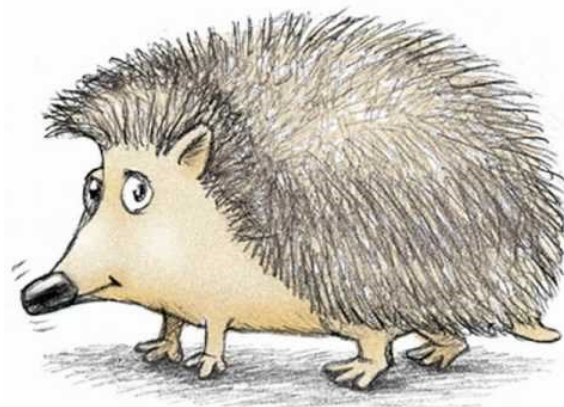
*Uživam u ovom proljetnom snu.
Samo bih trčao, samo bih ležao,
samo bih skakao, od realnosti bih bježao;
kao da sam upao u neku Ezopovu basnu.*

Ne smijem zaboraviti bijele princeze,

Najdraža igračka

*Jež mi je najdraža igračka, jer ima bodlje, mekan
je i smiješan. Mogu se igrati s njim, spavati i šaliti
se. On ima i mašnu, nos, oči, a bodljama se štiti.*

Gabriel Krešić, 2. razred PŠ Samatovci

Draga majko!

Hvala ti na svoj brizi koju mi daješ!

Hvala ti za ljubav što mi daješ!

Ti si moje sunce što žarko sja.

Ti si moja sreća.

*Tvoj je, majko, dan došao, uživaj u njemu,
volim te i hvala ti na svemu.*

Larisa Žužić, 3. razred

*koje dođu kao šlag na tortu.
To su divne, raskošne breze,
ponosan sam što mi rastu u vrtu.*

*A u travi, malo niže,
što se to u vis diže?*

*To su vedri ti maslačci,
kao prpošni mekani oblačci.*

*A najbolje sam ostavio za kraj,
žuto bijele pomiješane boje.*

*Njih na polju ima raj,
tratinčice koje beskrajnu travu vječnom energijom
poje.*

Boris Oremuš, 6. razred

8.a OŠ B.KLAIĆA, BIZOVAC 2015./2016.

8.b OŠ B.KLAIĆA, BIZOVAC 2015./2016.